VENÄJÄNTOYN
JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMA
2020-2024

Suomen Venäjäntoyt ry

Hyväksytty rotuyhdistyksen yleiskokouksessa [09.02.2019]
Hyväksytty Suomen Kääpiökoirat ry:n vuosikokouksessa [27.02.2019]
SKL:n jalostustieteellinen toimikunta hyväksynyt [09.10.2019]

Sisällys

Sisällys 2
1. YHTEENVETO 4
2. RODUN TAUSTA 5
3. JÄRJESTÖORGANISAATIO JA SEN HISTORIA 8
4. RODUN NYKYTILANNE 11
4.1. POPULAATION RAKENNE JA JALOSTUSPOHJA 11
4.1.1 Populaation rakenne ja sukusiitos 12
4.1.2 Jalostuspohja 16
4.1.3 Rodun populaatiot muissa maissa 24
4.1.4 Yhteenveto populaation rakenteesta ja jalostuspohjasta 24
4.2 LUONNE JA KÄYTTÄYTYMINEN SEKÄ KÄYTTÖOMINAISUUDET 26
4.2.1 Rotumääritelmän maininnat luonteesta ja käyttäytymisestä sekä rodun käyttötarkoituksesta 26
4.2.2 Jakautuminen näyttely- / käyttö- / tms. -linjoihin 26
4.2.3 PEVISA-ohjelmaan sisällytetty luonteen ja käyttäytymisen ja/tai käyttöominaisuuksien testaus ja/tai kuvaus 26
4.2.4 Luonne ja käyttäytyminen päivittäistilanteissa 26
4.2.5 Käyttö- ja koeominaisuudet 28
4.2.6 Käyttäytyminen kotona sekä lisääntymiskäyttäytyminen 29
4.2.7 Yhteenveto rodun käyttäytymisen ja luonteen keskeisimmistä ongelmakohdista sekä niiden korjaamisesta 30
4.3. TERVEYS JA LISÄÄNTYMINEN 31
4.3.1 PEVISA-ohjelmaan sisällytetyt sairaudet ja viat 31
4.3.2 Muut rodulla todetut merkittävät sairaudet ja viat 31
4.3.3 Yleisimmät kuolinsyyt 39
4.3.4 Lisääntyminen 40
4.3.5 Sairauksille ja lisääntymisongelmille altistavat anatomiset piirteet 41
4.3.6 Yhteenveto rodun keskeisimmistä ongelmista terveydessä ja lisääntymisessä 41
4.4. ULKOMUOTO 44
4.4.1 Rotumääritelmä 44
4.4.2 Näyttelyt ja jalostustarkastukset 49
4.4.3 Ulkomuoto ja rodun käyttötarkoitus 49
4.4.4 Yhteenveto rodun keskeisimmistä ulkomuoto- ja rakenneongelmista 49

5. YHTEENVETO AIEMMAN JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMAN TOTEUTUMISESTA 51
6. JALOSTUKSEN TAVOITTEET JA TOTEUTUS 51
6.1 JALOSTUKSEN TAVOITTEET 51
6.2 SUOSITUKSET JALOSTUSKOIRILLE JA YHDISTELMILLE 52
6.3 ROTUJÄRJESTÖN TOIMENPITEET 53
6.4 UHAT JA MAHDOLLISUUDET SEKÄ VARAUTUMINEN ONGELMIIN 54
6.5 TOIMINTASUUNNITELMA JA TAVOITEOHJELMAN SEURANTA 55
7. LÄHTEET 57
8. LIITTEET 58

1. YHTEENVETO

Venäjäntoyden jalostuksen tavoiteohjelman tarkoitus on määritellä rodun jalostuksellinen tilanne, jalostukselliset tavoitteet sekä keinot tavoitteiden saavuttamiseksi. Jalostuksen tavoiteohjelman tarkoituksena on myös koota yhteen saatavilla oleva tieto, jota tarvitaan rodun jalostuksen pitkän tähtäimen kehittämiseen. Kasvattajien ja harrastajien tueksi tarkoitettu ja samalla ensimmäinen rodun jalostuksen tavoiteohjelma tuo rodun tilanteen laajasti näkyville.

Rotuyhdistyksellä on tavoitteena kerätä tilastoja rodun terveydestä ja luonteesta Kennelliiton jalostustietokannan ja rodun terveys- ja luonnekyselyn avulla.

Venäjäntoy on pieni, tyylikäs, hyvin sopusuhtainen, korkearaajainen koira, jolla on kevyt luusto ja litteät lihakset. Luonteeltaan venäjäntoy on eloisa, utelias ja temperamenttinen koira, joka ei saa olla aggressiivinen eikä arka. Venäjäntoy on ympäristöstään kiinnostunut, omistajalleen uskollinen koira, joka tarvitsee pienestä koostaan huolimatta riittävästi liikuntaa, aktivointia sekä hyvän peruskoulutuksen. Jalostustyön ansiosta rotu on terrieritaustastaan huolimatta nykyään enemmän seurakoiramainen, mutta edelleen herkkä haukkumaan. Seurakoiramaisuudesta huolimatta, rodulla saattaa myös esiintyä riistaviettisyyttä.

Rodun esi-isinä pidetään Venäjälle tuotuja englanninkääpiöterriereitä. Venäjän vallankumouksen ja Ensimmäisen Maailmansodan myötä kääpiöterriereiden kasvatus loppui lähes kokonaan ja vasta 1950-luvun aikana venäläiset koirankasvattajat alkoivat elvyttää rotua, käyttäen jalostukseen myös sukutauluttomia ja sekarotuisia koiria. Jalostustyön alku oli hankalaa, koska maan rajat oli suljettu eikä ulkomaista jalostusmateriaalia voitu tuoda. Jalostustyötä kuitenkin jatkettiin määrätietoisesti, mutta jalostuspohjan suppeuden vuoksi vain osa koirista vastasi ulkomuodoltaan rotutyyppiä. Myöhemmin jalostustyön edetessä rotuun lisättiin pitkäkarvainen muunnos.

Venäjäntoyn jalostuspohja on suhteellisen kapea. Koirien sukutauluissa esiintyy samoja yksilöitä sukulinjoja taaksepäin katsellessa. Jalostukseen käytetään runsaasti samoja yksilöitä ja monimuotoisuutta turvaava suositus ylittyy moninkertaisesti. Matadoriurosten käyttö supistaa jo kapeaa geenipohjaa entisestään.

Rodussa esiintyy lähes kaikkia muillakin kääpiökoiraroduilla yleisesti tavattuja sairauksia. Venäjäntoyta on pidetty melko terveenä rotuna, mutta tehtyjen terveystutkimusten myötä on saatu lisää tietoa rodun terveystilanteesta. Ilmenneitä sairauksia ja vikoja ovat polvilumpioluksaatio, silmäsairaudet, sydänsairaudet, epilepsia, kivesviat sekä hammasongelmat.

Suomessa venäjäntoyn ulkomuoto on vaihteleva. Rotumääritelmään nähden ulkomuodon osalta vaihtelevuutta esiintyy erityisesti rungossa, rintakehässä, mittasuhteissa ja liikkeissä. Rotutyyppi ei ole vielä vakiintunut ja tavoitteena onkin pyrkiä yhtenäisempään tyyppiin. Tavoitteena on välttää rakenteen muuttumista liioitelluksi, eivätkä myöskään liialliset poikkeamat koossa tai massassa ole toivottavia.

Terve, hyväluonteinen ja rotumääritelmän mukainen venäjäntoy, tulisi olla jokaisen kasvattajan kasvatustyön tavoitteena. Tähän tavoitteeseen myös yhdistys ja sen jalostustoimikunta pyrkivät.

Rodun pariin on tullut uusia kasvattajia viime vuosien aikana ja näin ollen on tärkeää, että jalostuksen tavoiteohjelma tavoittaisi sekä heidät, että jo aiemmin kasvatuksen aloittaneet kasvattajat. Kasvattajien olisi aina hyvä muistaa se, että jokainen heidän teettämänsä pentue vaikuttaa rodun tulevaisuuteen.

Tärkeimmät suositukset jalostuskoirille
Jalostuskoiran tulee olla tyypiltään, ulkomuodoltaan ja luonteeltaan rotumääritelmän mukainen. Jalostukseen käytettäville koirille suositellaan tehtäväksi viralliset polvi- ja silmätutkimukset. Rodulla ilmenneiden sydänongelmien vuoksi olisi hyvä vähintään kuunteluttaa sydän virallisesti. Lisäksi jalostukseen käytettävillä koirilla tulisi olla näyttelytuloksena vähintään laatuarvosana EH.

2. RODUN TAUSTA

Alkuperä ja käyttötarkoitus
Venäjäntoyn jalostushistoria on osittain tuntematon ja lähteistä riippuen rodun syntyhistorian kuvauksissa on eroavaisuuksia. Maailman historian tapahtumat sekä Venäjän yhteiskunnalliset tilanteet ovat vahvasti vaikuttaneet rodun kehitykseen. Myös Venäjän maantieteellinen laajuus vaikeutti yhteydenpitoa ja pitkien välimatkojen vuoksi koirakanta muodostui hieman omanlaisekseen eri puolilla Venäjää. Kaikki nämä huomioiden rodun syntyhistorian vaiheita on vaikea kuvata tässä yhteydessä vaaditulla tiiviydellä.

1800-luvulla Venäjälle saatujen englanninkääpiöterriereiden avulla venäläiset jalostivat itselleen pienen, black&tan -värisen, lyhytkarvaisen kääpiöterrierin. Nykyinen voimassa oleva rotumääritelmä kertoo englanninkääpiöterrierin olleen Venäjän suosituimpia kääpiökoiria 1900-luvun alussa. Myös kääpiöpinserin mainitaan kuuluneen rodun esi-isiin myöhemmin. Näiden rotujen erilaisista yhdistelmistä syntynyt älykäs, temperamenttinen ja vartioimisviettinen rotu herätti ihmisten mielenkiinnon ja siitä tuli lyhyessä ajassa suosittu seurakoira. Ensimmäisen kerran rotu esiintyi koiranäyttelyssä Pietarissa vuonna 1874.

Rodun todellinen nousu tapahtui, kun venäläinen aatelisto kiinnostui siitä. Lopulta pennut olivat niin kalliita, ettei tavallisella kansalla ollut niihin varaa. Venäjän vallankumous toi muutoksia ihmisten ja heidän lemmikkiensä elämään. Vallankumouksen jälkeen eloonjääneitä koiria joutui kadulle tai vieraisiin käsiin, koska omistajat olivat kuolleet, joutuneet vankilaan tai paenneet maasta. Myös Ensimmäinen Maailmansota vaikeutti koirien kasvatustyötä.

Puhdasrotuisten kääpiöterriereiden kasvatus loppuikin lähes kokonaan vuosina 1920–1950, ja koirien lukumäärä putosi huolestuttavan alhaiselle tasolle. Vasta 1950-luvun puolivälissä venäläiset koirankasvattajat alkoivat elvyttää rotua, käyttäen jalostukseen myös sukutauluttomia ja sekarotuisia koiria. Jalostustyön alku oli hankalaa, koska maan rajat oli suljettu eikä ulkomaista jalostusmateriaalia voitu tuoda. Jalostustyötä kuitenkin jatkettiin määrätietoisesti, mutta jalostuspohjan suppeuden vuoksi vain osa koirista vastasi ulkomuodoltaan rotutyyppiä.

Historian kuvauksissa jopa mainitaan, että sama yksilö saattoi esiintyä rodultaan sekä kääpiöterrierinä että kääpiöpinserinä. Ajan myötä jalostustyön tuloksena näille kääpiöterriereille laadittu rotumääritelmä poikkesi kuitenkin merkittävästi englanninkääpiöterrierin rotumääritelmästä.

Tästä lähtien Venäjällä rotu eriytyi enemmän omaksi rodukseen.

Rodun kehitys nykyiseen muotoonsa
Pitkäkarvaisen venäjäntoyn kehittäjänä pidetään Moskovassa asunutta Evgenija Fominichna Žarovaa. Hän osti kahdelle lyhytkarvaiselle kääpiöterrierille 12. lokakuuta 1958 syntyneen pitkäkarvaisen urospennun, joka nimettiin Tšikkiksi. Yleensä tällaiset rotumääritelmästä poikkeavat yksilöt lopetettiin tai myytiin halvalla ilman rekisterikirjaa. Žarova kuitenkin onnistui rekisteröimään pennun. Tästä

pennusta tuli rodun pitkäkarvaisen muunnoksen kantaisä. Pitkäkarvaisen muunnoksen jalostustyössä arvellaan käytetyn mm. pekingeesiä ja pitkäkarvaista chihuahuaa.

Pitkäkarvaisen venäjäntoyn suosio kasvoi hyvin nopeasti. Tämä johtui osittain siitä, että pitkäkarvaiset pennut olivat hinnaltaan edullisia, toisin kuin lyhytkarvaiset. Žarovan tavoitteena oli rotumuunnoksen jalostustyön alkuvaiheessa saada koirien lukumäärä kasvamaan riittävän suureksi, jotta rotu ei häviäisi kokonaan Venäjältä. Hän neuvoi uusia kasvattajia, auttoi ostamaan hyviä koiria ja kävi ulkomailla koiranäyttelyssä esittelemässä uutta rotua. Rodun kotimaassa pitkäkarvainen rotumuunnos lisättiin rotumääritelmään vuonna 1966.
1990-luvulla rotu oli lähellä kadota kokonaan. Onneksi kuitenkin uudet innokkaat kasvattajat kiinnostuivat rodusta ja määrä saatiin nousemaan.

Rodun nimihistoria
Rotu on käynyt läpi vaiheikkaan nimihistorian. Terrieritaustan johdosta rotu kulki kauan englanninkääpiöterrierin (English toy-terrier) nimellä, johtuen myös venäläisten, etenkin sen aateliston, suuresta arvostuksesta englantilaisia puhdasrotuisia koiria kohtaan. Rodun eriydyttyä enemmän omaksi rodukseen, sitä alettiin kutsua nimellä Russkiy toy-terrier (Русский той-терьер).

Pitkäkarvainen rotumuunnos sai nimekseen Moskovskiy toy-terrier (Московский той-терьер). Myöhemmin rodun jalostustyön edetessä rotunimeksi vakiintui kuitenkin rodun kotimaassa Russkiy toy-terrier, jolla tarkoitettiin molempia karvanlaatuja.

Rotu hyväksyttiin v. 2006 FCI-roduksi numerolla 352, jolloin uudeksi, nykyisin voimassa olevaksi nimeksi tuli Russian Toy (Русский той), muunnokset lyhyt- ja pitkäkarvainen (smooth haired ja long haired).

Häntien typistys
Alkujaan Venäjällä rodun yksilöiltä typistettiin hännät. Suomessa typistys kiellettiin vuonna 1996. Venäjällä venäjäntoyden häntiä typistettiin vielä Suomen typistyskiellon voimaantulon jälkeen. Pentujen myynnin lisääntyessä Eurooppaan, myös venäläiset alkoivat luopua häntien järjestelmällisestä typistämisestä.

Venäjän rotuyhdistys
Venäjäntoy -rotuyhdistys perustettiin Moskovaan vuonna 1996. Vuonna 1998 rotujärjestön presidentiksi valittiin ulkomuototuomari ja Iz Armii Ljubvi (Из Армии Любви) -kennelin omistaja Valeri Novikov, joka on kirjoittanut myös rodusta artikkeleita sekä kirjan. Kirjassaan hän kuvaa rodun syntyhistoriaa laajemmin, analysoi rotumääritelmää sekä havainnollistaa rodun erityispiirteitä. Valeri Novikov teki myös merkittävän työn kootessaan tilastotietoa rodun hyväksymiseksi Kansainvälisessä Kennelliittojen kattojärjestössä (FCI). Rotu hyväksyttiinkin FCI:n väliaikaisesti hyväksyttyjen rotujen listalle v. 2006. Rotu hyväksyttiin lopullisesti vuonna 2017, jolloin rotu sai CACIB-oikeuden.

Sukulaisrodut, joiden kanssa yhteinen kehityshistoria
Englanninkääpiöterrieri.

Ensimmäiset koirat Suomessa, koiramäärän kehitys
Ensimmäiset rekisteröidyt venäjäntoyt saapuivat Suomeen 1980-luvun puolivälissä. Rotu kuului ensin kääpiökoiriin, mutta siirrettiin myöhemmin terrieriryhmään. Koirat olivat pitkäkarvaisia ja Suomen Kennelliitto rekisteröi ne FCI:n 3 ryhmään rotunimellä pitkäkarvainen Moskovan kääpiöterrieri.

Ensimmäinen pitkäkarvainen Moskovan kääpiöterrieri rekisteröitiin Suomessa v. 1988. Koiran toi Suomeen Neuvostoliitosta Sirpa Lehtinen. Koira oli uros ja nimeltään Black-Champion-Bonaparte.

Samana vuonna rekisteröitiin Virosta tuotu narttu Ste-Shihu. Molemmat koirat olivat pitkäkarvaisia ja väriltään täysin mustia, joka vielä tuolloin oli rotumääritelmässä sallittu väri.

Yhdistelmästä Black-Champion-Bonaparte x Ste-Shihu syntyi kolme pentuetta:

v. 1988 Jojamint's Agostini (black&tan uros) ja Jojamint's Alboreto (musta uros). Nämä pennut olivat ensimmäiset Suomessa syntyneet rodun edustajat.

v. 1989 Jojamint's Boris (musta uros)

v. 1991 Jojamint's Chiquito (ruskea uros)

v. 1989 Black-Champion Bonaparte ja Ste-Shihu esitettiin ensimmäisinä moskovankääpiöterriereinä koiranäyttelyssä Suomessa. Tuomarina toimi Ritva Raita.

v. 1990 Venäjän Kennelliitto (RKF) lahjoitti Vihtori Hakiaiselle (kennel of Pepita) pitkäkarvaisen narttupennun, joka oli viralliselta nimeltään Soni.

v.1996 Suomessa astui voimaan typistyskielto

v. 2000 saapuivat Siperiasta Suomeen Vihtori Hakiaiselle (kennel of Pepita) ensimmäiset lyhytkarvaiset rodun edustajat. Rodun nimi kuitenkin oli Suomessa tuolloin pitkäkarvainen Moskovan kääpiöterrieri. Koirat olivat pentuesisarukset Linda ja Lucia, black&tan väriset nartut.

v. 2001 Suomen Kennelliitto (SKL) päätti vaihtaa rotunimen venäjäntoyterrieriksi

v. 2001 Suomessa tuli voimaan kielto 1.1.2001 jälkeen syntyneiden typistettyjen koirien osallistumisesta näyttelyihin, kokeisiin ja kilpailuihin (poislukien maailmanmestaruus- ja euroopanmestaruuskilpailut sekä maailmanvoittaja- ja euroopanvoittajanäyttelyt).

v. 2006 Kansanvälinen kennelliitto (FCI) hyväksyi rodun numerolla 352 ja samalla rotu siirtyi FCI ryhmään 9 ja rotunimeksi tuli Russian Toy (Русский той), jonka suomennos oli venäjänkääpiökoira.

v. 2007 SKL:n valtuuston päätöksellä rotunimen suomennos vaihtui venäjäntoyksi. Samalla myös rotujärjestö vaihtui Suomen Terrierijärjestöstä Suomen Kääpiökoirayhdistykseen.

v. 2017 FCI hyväksyi venäjäntoyn viralliseksi roduksi ja samalla rotu sai CACIB-oikeuden ja uusi rotumääritelmä julkaistiin englanniksi.

v. 2018 rotumääritelmän suomennos valmistui.

Venäjäntoyden suosio on kasvanut tasaisesti ja viimeisen 5 vuoden aikana rotua on rekisteröity Suomessa vuosittain noin 100 yksilöä.

3. JÄRJESTÖORGANISAATIO JA SEN HISTORIA

Nykyinen rotua harrastava yhdistys/järjestö ja aiemmat rotujärjestöt

Suomen Venäjäntoyt ry:n kotipaikka on Helsinki ja yhdistys on Suomen Kääpiökoirat ry:n alainen rotuyhdistys. Yhdistys on myös Helsingin Seudun Kennelpiiri ry:n jäsen.

Suomen Venäjäntoyt ry:n historia alkaa vuodesta 1996, jolloin perustettiin Suomen Moskovantoyt ry, jonka puheenjohtajana toimi Vihtori Hakiainen. Jäsenmäärä oli alussa noin parikymmentä henkilöä. Yhdistys hyväksyttiin jäseneksi Suomen Terrierijärjestöön (STJ) v. 1997 ja samana vuonna ilmestyi myös ensimmäinen jäsenlehti, päätoimittajana Tuula Loikkanen. Yhdistykselle avattiin internetsivusto v. 2001 ja v. 2003 perustettiin jalostustoimikunta sekä julkaistiin ensimmäinen jalostusohjesääntö.

Lukuisten rodun nimi- ja roturyhmämuutosten myötä rotujärjestöksi vaihtui v. 2007 Suomen Kääpiökoirayhdistys (nyk. Suomen Kääpiökoirat ry) ja rotuyhdistyksen nimeksi muutettiin Suomen Venäjäntoyt ry.

Yhdistys järjesti v. 2008 ensimmäisen Open Show'n, joka pidettiin Lahdessa. Tuomarina toimi Elena Valynkina Venäjältä (kennel ot Valensii).

Yhdistyksen tarkoituksena on edistää koiraharrastusta ja toimia venäjäntoysta kiinnostuneiden yhdyssiteenä sekä pyrkiä edistämään rodun tuntemusta ja jalostustoimintaa Suomessa. Yhdistyksen toiminnan tavoitteena on rodun kehittäminen ja jäsenistön rotutietouden lisääminen.

Yhdistyksen hallitukseen kuuluu puheenjohtajan lisäksi 2-5 muuta varsinaista jäsentä sekä 0-2 varajäsentä.

Organisaatioon kuuluu lisäksi jalostustoimikunta, lehtitoimikunta ja open show toimikunta. Jalostustoimikunnan alaisuudessa toimii myös pentuneuvonta.

Yhdistys järjestää kerran vuodessa Open Show-näyttelyn ja pyrkii järjestämään eri puolilla Suomea jäsenistölleen alueellista toimintaa.

Yhdistys julkaisee Toitsu-lehden kahdesti vuodessa. Yhdistys järjestää vuosittain Top Ten Toitsu -kilpailun näyttelymenestyksen perusteella sekä Vuoden Harrastuskoira -kilpailun, jossa palkitaan aktiivisesti muun harrastuksen parissa toimiva koira/koirakko. Yhdistys ylläpitää kotisivuja sekä yhdistyksen virallista sivua facebookissa. Yhdistyksen jäsenille on facebookissa myös oma ryhmä.

Rotua harrastavan yhdistyksen tai järjestön jäsenmäärä ja sen kehitys

Suomen Venäjäntoyt ry on pyrkinyt lisäämään jäsenmääräänsä tarjoamalla kasvattajille mahdollisuuden liittää edullisemmalla hinnalla pennunostajia yhdistyksen jäseniksi, lisäksi on järjestetty jäsenhankintakampanjoita.

Suomen Venäjäntoyt ry:n jäsenet vuosina 2011-2017

Vuosi	2018	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011
Jäsenmäärä vuoden lopussa	107	115	113	99	154	137	200	210

Jalostusorganisaation rakenne ja jalostustoimikunnan tehtävät
Jalostustoimikunnan nimeää yhdistyksen hallitus. Jalostustoimikuntaan valitaan vähintään kolme jäsentä tai useampi, joiden toimikausi on kaksi vuotta. Jalostustoimikunta valitsee joukostaan puheenjohtajan ja sihteerin. Puheenjohtaja hoitaa jalostustoimikunnan tiedotuksen.

Jalostustoimikuntaan valittavan/valittavalla:

- tulee olla Suomen Kennelliitto ry:n (SKL) ja Suomen Venäjäntoyt ry:n jäsen
- tulee noudattaa kasvatustoiminnassaan Suomen eläinsuojelulainsäädäntöä sekä Suomen Kennelliiton ja Suomen Venäjäntoyt ry:n ohjeita ja sääntöjä
- ei saa olla/ollut Suomen Kennelliiton asettamaa rekisteröinti- ja kilpailukieltoa
- tulee olla suorittanut kasvattajan peruskurssin
- tulee tuntea rodun historia ja omata hyvä rotutuntemus
- tulee omata kokemusta monipuolisesta koiraharrastuksesta

Lisäksi suositellaan, että

- hän omistaa venäjäntoyn ja on kasvattanut vähintään kaksi pentuetta tai omaa vastaavan käytännön kokemuksen
- hän on objektiivinen, pitkäjännitteinen ja yhteistyöhaluinen sekä hänen tulee nauttia yleistä luottamusta
- hän on suorittanut kasvattajan jatkokurssin
- vähintään yksi toimikunnan jäsenistä on suorittanut jalostusneuvojien peruskurssin

Jalostustoimikunta voi kutsua toimikuntaan kuulumattomia henkilöitä erityistehtävien vastuuhenkilöiksi, avustajiksi tai asiantuntijoiksi. Avustajina ja asiantuntijoina voivat toimia myös yhdistyksen ulkopuoliset henkilöt. Jalostustoimikunnalla on oikeus rajoittaa jalostustoimikunnan ulkopuolisten, avustajina tai asiantuntijoina toimivien henkilöiden osallistumista kokouksiin ja päätöksentekoon.
Jalostustoimikunta pitää kokouksia tarvittaessa ja äänestystilanteessa äänten mennessä tasan, puheenjohtajan ääni ratkaisee.

Jalostustoimikunnan tehtävät

1. Yleistä
   Jalostustoimikunta on palveluelin, jonka tärkein tehtävä on kerätä rodusta mahdollisimman monipuolista, ajankohtaista ja tarpeellista tietoa rodun kehityksestä, tasosta ja terveydestä kotimaassa ja saattaa se kasvattajien ja harrastajien käyttöön. Lisäksi sen tulee seurata rodun kehitystä, tasoa ja terveyttä myös ulkomailla.
   Lisäksi jalostustoimikunta pyrkii valistamaan venäjäntoyharrastajia rodun kehityshistoriasta, koiran jalostuksesta, perinnöllisyydestä ja koiran käyttäytymisestä, sekä opastamaan uusia harrastajia ja kasvattajia venäjäntoyn hoitoon sekä jalostus- ja kasvatustyöhön liittyvissä kysymyksissä.
   Jalostustoimikunta pyrkii järjestämään harrastajille jalostusaiheisia luentoja ja koulutustilaisuuksia.
   Jalostustoimikunnan tavoitteena on kehittää venäjäntoy -rotua Suomessa ja pyrkiä valistus- ja

ohjaustoiminnallaan tukemaan maamme venäjäntoy -kantaa, jotta se olisi jalostuspohjaltaan riittävän laaja, elinvoimainen ja perimältään mahdollisimman terve sekä tyypiltään ja rakenteeltaan yhteneväinen ja rotumääritelmän mukainen.

Jalostustoimikunnan jalostuksenohjauksen tulee ensisijaisesti perustua arvosteluista ja tutkimustuloksista saatuihin tietoihin. Jalostustoimikunta pyrkii aktiivisesti saamaan venäjäntoyden omistajia tutkituttamaan koiriensa terveyttä sekä käyttämään koiriaan näyttelyissä ulkomuodosta laatuarvostelun saamiseksi.
Jalostustoimikunnan on kaikissa tilanteissa toimittava rodun edun edellyttämällä tavalla ja noudatettava SKL:n, Suomen Venäjäntoyt ry:n sekä voimassa olevan eläinsuojelulain periaatteita, ohjeita ja sääntöjä. Jalostustoimikunnan jäsenet ovat toimikautensa ajan yhdistyksen luottamushenkilöitä ja sen edustajia niin kotimaassa kuin ulkomaillakin.

Jalostustoimikunta käsittelee viiveettä rodun poikkeuslupa-anomukset ja muut lausuntoa vaativat asiat sekä vastaa näihin kirjallisesti ja tarvittaessa perustelee kantansa. Poikkeuslupa-anomuksiin liittyvissä lausunnoissa on tuotava esiin täyttääkö yhdistelmä rodun JTO:n suositukset jalostuskoirille.

Jalostustoimikunta voi tarvittaessa auttaa kasvattajia jalostusvalinnoissa, mutta ei suoraan suosittele yhdistelmiä. Vastuu toteuttamistaan yhdistelmistä on aina kasvattajalla.

Jalostustoimikunnan toimintaohjeiden muutosoikeus on yhdistyksen hallituksella. Muutospyynnön voi esittää jalostustoimikunta tai hallitus. Mikäli muutospyynnön esittäjä on hallitus, tulee sen esitellä muutosilmoitus jalostustoimikunnalle viimeistään kaksi viikkoa ennen sitä hallituksen kokousta, jossa se on tarkoitus käsitellä. Jalostustoimikunnan esittäessä muutospyynnön koskee sitäkin em. määräaika pyynnön toimittamisesta hallituksen käsittelyyn.

2. Tietojen kerääminen ja tallentaminen

Jalostustoimikunta kerää ja tilastoi tietoa:

a) SKL:n sille toimittama materiaali, esim.
- näyttelytulokset
- viralliset terveystutkimustulokset
- luonne- ja MH-testitulokset
- muu aineisto

b) rekisteröinnit
c) muut kasvattajilta/koiranomistajilta saadut dokumentit tutkimustuloksista yms.
d) mahdolliset jalostustarkastuspöytäkirjat
e) ulkomailta toimitettu aineisto
f) muu jalostustoimikunnalle osoitettu tieto

3. Tietojen julkaiseminen
Suomen Venäjäntoyt ry julkaisee jäsenlehdessä sekä kotisivuilla jalostustoimikunnan yhteyshenkilön nimen sekä yhteystiedot.

Jalostustoimikunta kokoaa edellä mainittua aineistoa tarvittaessa julkaisukelpoiseen muotoon. Jalostustoimikunta julkaisee lehdessä ja yhdistyksen kotisivuilla jalostusaiheisia artikkeleita ja tilastoja.

4. Jalostuksentavoiteohjelman toteutus ja seuranta
   Jalostustoimikunta laatii jalostuksentavoiteohjelman ja seuraa sen noudattamista ja toteutumista. Jalostustoimikunta päivittää jalostuksentavoiteohjelman viimeistään sen voimassaolon päättyessä.
   Jalostustoimikunta antaa tarvittaessa palautetta kasvattajille ja harrastajille jalostuksentavoiteohjelman toteutumisesta. Jalostustoimikunta seuraa koirien rodunomaisuutta sekä tilastotietojen kehitystä ja puuttuu tarvittaessa jalostukseen, mikäli jalostussuosituksista poiketaan merkittävästi tai jos tilastoissa ilmenee merkittäviä muutoksia huonompaan suuntaan.

5. Pentuneuvonta
   Suomen Venäjäntoyt ry:n hallitus valitsee henkilön/henkilöt hoitamaan yhdistyksen pentuneuvontaa. Pentuneuvonta toimii jalostustoimikunnan alaisuudessa ja on puolueetonta. Pentuneuvonta jakaa tietoa rodusta, kertoo yhdistyksen toiminnasta ja vastaa pentutiedusteluihin. Yhdistys tiedottaa myytävänä olevista pennuista kotisivuillaan. Pentuneuvontaan pentuilmoituksen voivat jättää vain yhdistyksen jäsenet ja ilmoitus on heille maksuton. Jalostussuosituksista poikkeavat tiedot merkitään ilmoitukseen.

6. Ulkomuototuomareiden täydennyskoulutus
   Jalostustoimikunta laatii pyydettäessä ajankohtaisen tilannekatsauksen rotuun, sen ansioihin ja virheisiin ulkomuototuomarien täydennyskoulutustilaisuutta varten, yhdessä rotujärjestön kanssa tai erikseen.

4. RODUN NYKYTILANNE

4.1. POPULAATION RAKENNE JA JALOSTUSPOHJA

Rodun perinnöllinen monimuotoisuus tarkoittaa sen geenimuotojen (alleelien) runsautta. Puhutaan myös jalostuspohjan laajuudesta.
Mitä monimuotoisempi rotu on, sitä useampia erilaisia versioita sillä on olemassa samasta geenistä. Tämä mahdollistaa rodun yksilöiden geenipareihin heterotsygotiaa, joka antaa niille yleistä elinvoimaa ja suojaa monen perinnöllisen vian ja sairauden puhkeamiselta. Monimuotoisuus on tärkeää myös immuunijärjestelmässä, jonka geenikirjon kapeneminen voi johtaa esimerkiksi tulehdussairauksiin, autoimmuunitauteihin ja allergioihin. Jalostus ja perinnöllinen edistyminenkin ovat mahdollisia vain, jos koirien välillä on perinnöllistä vaihtelua.
Suurilukuinenkin koirarotu on monimuotoisuudeltaan suppea, jos vain pientä osaa rodun koirista ja sukulinjoista on käytetty jalostukseen tai jos rodussa on koiria, joilla on rodun yksilömäärään nähden liian suuret jälkeläismäärät. Tällaiset koirat levittävät haitalliset mutaatioalleelinsa vähitellen koko rotuun, jolloin jostakin yksittäisestä mutaatiosta saattaa syntyä rodulle uusi tyyppivika tai -sairaus. Vähitellen on vaikea löytää jalostukseen koiria, joilla ei tätä mutaatiota ole.

Ihannetilanteessa jalostukseen käytetään koiria tasaisesti rodun kaikista sukulinjoista. Monimuotoisuutta turvaava suositus yksittäisen koiran elinikäiselle jälkeläismäärälle on pienilukuisissa roduissa enintään 5 % ja suurilukuisissa enintään 2-3 % laskettuna rodun neljän vuoden rekisteröintimääristä. Jos rodussa rekisteröidään neljän vuoden aikana yhteensä 1000 koiraa, ei yksittäinen koira saisi olla vanhempana useammalle kuin 20-50 koiralle. Toisen polven jälkeläisiä koiralla saisi pienilukuisissa roduissa olla korkeintaan 10 % ja suurilukuisissa 4-6 % laskettuna neljän vuoden rekisteröinneistä.
MMT Katariina Mäki 5.8.2013

Venäjäntoyn jalostuspohja on suhteellisen kapea. Koirien sukutauluissa esiintyy samoja yksilöitä sukulinjoja taaksepäin katsellessa. Jalostukseen käytetään runsaasti samoja yksilöitä ja monimuotoisuutta turvaava suositus ylittyy moninkertaisesti. Matadoriurosten käyttö supistaa jo kapeaa geenipohjaa entisestään

4.1.1 Populaation rakenne ja sukusiitos

Taulukko 1. Vuositilasto – rekisteröinnit (Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 28.2.2018)

Vuositilasto - rekisteröinnit

	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
Pennut (kotimaiset)	88	89	73	86	77	83	83	91	99	56	51
Tuonnit	22	11	24	25	19	18	25	15	19	24	21
Rekisteröinnit yht.	110	100	97	111	96	101	108	106	118	80	72
Pentueet	33	30	32	33	27	34	39	34	43	23	22
Pentuekoko	2,7	3,0	2,3	2,6	2,9	2,4	2,1	2,7	2,3	2,4	2,3
Kasvattajat	23	21	20	18	14	20	24	20	24	13	15
jalostukseen käytetyt eri urokset											
- kaikki	25	22	21	26	19	24	25	21	25	13	15
- kotimaiset	9	9	8	12	8	12	12	12	10	4	6
- tuonnit	10	11	10	11	8	9	11	7	14	8	6
- ulkomaiset	6	2	3	3	3	3	2	2	1	1	3
- keskimääräinen jalostuskäytön ikä	3 v 8 kk	4 v 4 kk	3 v 11 kk	3 v 2 kk	3 v 6 kk	3 v 11 kk	3 v 1 kk	2 v 10 kk	2 v 7 kk	3 v 2 kk	2 v 10 kk
jalostukseen käytetyt eri nartut											
- kaikki	33	30	32	33	25	32	35	32	40	22	22
- kotimaiset	20	14	20	17	15	20	16	18	15	5	7
- tuonnit	13	16	12	16	10	12	19	14	25	17	15
- keskimääräinen jalostuskäytön ikä	3 v 6 kk	3 v 3 kk	2 v 11 kk	3 v	3 v	3 v 6 kk	3 v 1 kk	3 v 3 kk	2 v 9 kk	2 v 10 kk	2 v 6 kk
Isoisät	52	44	47	45	36	43	48	43	48	32	31
Isoäidit	54	50	47	49	40	48	55	45	55	35	35

Sukusiitosprosentti	2,17%	2,75%	3,37%	4,97%	4,52%	5,58%	3,40%	3,48%	2,26%	2,37%	1,48%

Rekisteröintimäärät Suomessa

Rekisteröintien määrä on ollut suhteellisen tasainen viimeisen kymmenen vuoden aikana. Suomessa on ollut kyseisenä ajanjaksona 46 kasvattajaa, jotka ovat kasvattaneet venäjäntoyta.

Jakautuminen linjoihin

Rotu ei ole vielä varsinaisesti jakautunut eri linjoihin, mutta tulevaisuudessa on mahdollista, että rotu jakaantuu ns. kotikoiriin ja näyttelykoiriin.

Taulukko 1a: Tuontikoirien vuosittainen lukumäärä

Vuosi	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
Tuontien kokonaismäärä	22	11	24	25	19	18	25	15	19	24	21
-joista lk	10	7	9	8	6	8	10	5	8	10	11
-joista pk	12	4	15	17	13	10	15	10	11	14	10

Taulukko 1b: Rodun jalostusurosten ja -narttujen keskimääräinen jalostuskäytön ikä

Vuosi	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
Urosten keskimääräinen jalostuskäytön ikä	3 v 8 kk	4 v 4 kk	3 v 11 kk	3 v 2 kk	3 v 6 kk	3 v 11 kk	3 v 1 kk	2 v 10 kk	2 v 7 kk	3 v 2 kk	2 v 10 kk
Narttujen keskimääräinen jalostuskäytön ikä	3 v 6 kk	3 v 3 kk	2 v 11 kk	3 v	3 v	3 v 6 kk	3 v 1 kk	3 v 3 kk	2 v 9 kk	2 v 10 kk	2 v 6 kk

Jalostuskoirien keski-ikä niin uroksissa kuin nartuissa on vuositasolla pysynyt melko vakiintuneena. Rodun oletettu elinikä huomioiden urosten keskimääräinen käyttöikä voisi olla huomattavasti korkeampi kuin mitä se nykyisellään on. Huomioitavaa on, että taulukossa on esitetty keskimääräinen jalostuskäytön ikä. Esimerkkinä vuoden 2009 pentueiden isinä on käytetty 13 kertaa alle 2-vuotiasta urosta. Näistä nuorimmat ovat astutushetkellä olleet alle 1-vuoden ikäisiä.
Esimerkkinä keskimääräinen jalostuskäytön ikä on nartuilla vuonna 2007 ollut 2v6kk. Kyseisenä vuonna on jalostukseen käytetty 9 kertaa alle 2-vuotiasta narttua. Nuorin narttu on astutushetkellä ollut iältään 1v1kk.

Tietoa sukusiitoksesta

Sukusiitoksessa pentueen vanhempina käytettävät koirat ovat keskenään sukua. Sukusiitoksena pidetään serkusten tai sitä läheisempien sukulaisten yhdistämistä. Sukusiitos kasvattaa riskiä perinnöllisten sairauksien esilletuloon.

Sukusiitosaste tai -prosentti on todennäköisyys sille, että satunnaisesti valittu geenipari sisältää geenistä kaksi samaa alleelia (versiota), jotka ovat molemmat peräisin samalta esivanhemmalta. Saman esivanhemman tietty alleeli on siis tullut koiralle sekä isän että emän kautta. Tällainen geenipari on homotsygoottinen ja identtinen. Ilman sukusiitosta suurin osa yksilöiden geenipareista on heterotsygoottisia, jolloin haitalliset, usein resessiiviset alleelit pysyvät vallitsevan, normaalin alleelin peittäminä.

Sukusiitos vähentää heterotsygoottisia geenipareja
Koiran sukusiitosaste on puolet sen vanhempien välisestä sukulaisuussuhteesta. Isä-tytär -parituksessa jälkeläisten sukusiitosaste on 25 %, puolisisarparituksessa 12,5 % ja serkusparituksessa 6,25 %. Sukusiitos vähentää heterotsygoottisten geeniparien osuutta jokaisessa sukupolvessa sukusiitosasteen verran, joten esimerkiksi puolisisarparituksessa jälkeläisten heterotsygotia vähenee 12,5 %. Myös todennäköisyys haitallisten resessiivisten ongelmien esiintuloon on puolisisarparituksessa 12,5 %.

Sukusiitos ei periydy. Jos koiran vanhemmat eivät ole keskenään sukua, pentujen sukusiitosaste on nolla.

Koirilla on rotuja muodostettaessa käytetty runsaasti sukusiitosta. Sukusiitoksella pyritään tuottamaan tasalaatuisia ja periyttämisvarmoja eläimiä. Jos huonot alleelit esiintyvät kaksinkertaisina sukusiitoksen ansiosta, niin mikseivät hyvätkin. Toisaalta sukusiitettykin eläin siirtää vain puolet perimästään jälkeläisilleen, jolloin edulliset homotsygoottiset alleeliyhdistelmät purkautuvat. Lisäksi jokainen yksilö kantaa perimässään useita haitallisia alleeleja, joiden todennäköisyys tulla esiin jälkeläisissä kasvaa sukusiitoksen myötä, joten turvallisia sukusiitosyhdistelmiä ei ole.

Haitat alkavat näkyä, kun sukusiitosaste ylittää 10 %

Tutkimuksissa on todettu sukusiitoksen haittavaikutusten alkavan näkyä eläimen sukusiitosasteen ylittäessä 10 %. Silloin todennäköisyys hedelmällisyyden ja elinvoiman heikkenemiseen kasvaa, ja nähdään esimerkiksi lisääntymisvaikeuksia, pentukuolleisuuden nousua, pentujen epämuodostumia, vastustuskyvyn heikkenemistä sekä tulehdusalttiutta. Ilmiötä kutsutaan sukusiitostaantumaksi. Jos sukusiitosaste kasvaa hitaasti monen sukupolven aikana, haitat ovat pienemmät kuin nopeassa sukusiitoksessa eli lähisukulaisten yhdistämisessä.

Sukusiitosasteen suuruus riippuu laskennassa mukana olevien sukupolvien määrästä, joten vain sellaisia sukusiitosasteita voi verrata keskenään, jotka on laskettu täsmälleen samalla sukupolvimäärällä. Jalostuksessa suositellaan neljän-viiden sukupolven perusteella lasketun sukusiitosasteen pitämistä alle 6,25 %.
Kennelliiton jalostustietojärjestelmässä sukusiitosprosentti lasketaan sillä sukupolvimäärällä, jonka kohdalla tunnettujen (tallennettujen) esivanhempien määrä ylittää vielä 50 %. Esimerkiksi kuudennessa sukupolvessa on sukutaulupaikkoja 64 esivanhemmalle. Jos esivanhemmista vähintään 33 kpl on tiedossa, sukusiitosaste lasketaan kuuden sukupolven mukaan. Jos taas vaikkapa emän puolella ei sukutaulutiedoissa ole esivanhempia tuossa kohtaa enää ollenkaan, on kuudennessa sukupolvessa tiedossa enintään 32 koiraa, jolloin sukusiitosaste lasketaan viiden sukupolven mukaan.
MMT Katariina Mäki 5.8.2013 (päivitetty 13.1.2016)

Taulukko 1c: Rodun vuosittainen sukusiitosaste

	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
Sukusiitosprosentti	2,17 %	2,75 %	3,37 %	4,97 %	4,52 %	5,58 %	3,40 %	3,48 %	2,26 %	2,37 %	1,48 %

Kennelliiton jalostustietojärjestelmän sukusiitosaste on laskettu puutteellisen sukupolvitiedon mukaan, joten se on aliarvio todellisesta tilanteesta. Sen kehittymissuunta on kuitenkin tärkeä.

Usein rodun koirien sukutaulut ovat puutteellisia. Samoja ulkomaisia koiria saattaa esiintyä eri kirjoitusasulla ja eri rekisterinumeroilla useamman kerran. Tämä vaikuttaa sukusiitosprosentteihin ja sukukatokertoimiin riippuen siitä mikä näistä yksilöistä merkitään sukutauluun.
Esimerkkkeinä useamman kerran esiintyvistä yksilöistä ovat mm. Lovelas Iz Armii Ljubvi/Lovelas Is Armii Lubvi, Liliput Iz Armii Ljubvi (2 eri rek.nroa) ja Ellin Skaska-Istoka/Ellin Skazka Iz Istoka sekä Sher Oriel Potseluichik/Sher Oriel Potseluychik.
Lisäksi järjestelmään ei aina merkitä tuontikoirien osalta kuin kolme sukupolvea. Tämän johdosta taulukoissa esiintyvät sukusiitosprosentit ja sukukatokertoimet eivät välttämättä ole totuudenmukaisia. Tämä sukutaulujen puutteellisuus vääristää sukusiitosprosenttia, joka taas vaikeuttaa jalostussuunnitelmien tekemistä.

Kennelliiton antamien suositusten mukaan sukusiitosaste tulisi pitää alle serkusparituksen rajan eli 6,25% laskettuna neljällä-viidellä sukupolvella.

Rodulla vuosittaisen sukusiitosasteen keskiarvo tarkastelujaksolla on ollut korkeimmillaan vuonna 2012. Kyseisenä vuonna on ollut yhteensä 34 pentuetta, joista suositeltu sukusiitosaste ylittyy 12 pentueella. Korkein sukusiitosaste on tuolloin ollut 19,73% viiden sukupolven perusteella laskettuna.

4.1.2 Jalostuspohja

Taulukko 2. Jalostuspohja per sukupolvi

Vuositilastot – jalostuspohja (Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 28.2.2018)

Taulukko 2 Jalostuspohja per sukupolvi (4 vuotta)

	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
- pentueet	128	122	126	133	134	150	139	122	109	80	67
- jalostukseen käytetyt eri urokset	59	55	60	57	52	53	53	51	48	40	35
- jalostukseen käytetyt eri nartut	85	86	94	93	91	94	88	74	72	57	50
- isät/emät	0,69	0,64	0,64	0,61	0,57	0,56	0,60	0,69	0,67	0,70	0,70
- tehollinen populaatio	99 (39%)	97 (40%)	105 (42%)	102 (38%)	97 (36%)	100 (33%)	96 (35%)	86 (35%)	82 (38%)	67 (42%)	58 (43%)
- uroksista käytetty jalostukseen	10%	12%	17%	16%	14%	15%	16%	19%	25%	34%	35%
- nartuista käytetty jalostukseen	16%	22%	28%	26%	29%	31%	35%	44%	44%	47%	48%

Jalostukseen käytettyjen urosten ja narttujen osuus syntyneistä

Uroksista vain noin 19 % käytetään jalostukseen. Nartuilla tilanne on hieman parempi, sillä niistä käytetään jalostukseen noin 33 %. Taulukon osoittamalla aikavälillä siis melkein 81 % syntyneistä venäjäntoy uroksista ja noin 67 % nartuista jää kokonaan käyttämättä jalostukseen. Taulukon 2 jalostukseen käytettyjen koirien prosenttiosuuksia tarkasteltaessa on huomioitava, että nuorimpien koirien jalostuskäytön myötä prosenttiosuus saattaa hieman kasvaa seuraavien vuosien aikana.

Tietoa tehollisesta populaatiokoosta

Mitä suurempi rodun tehollinen populaatiokoko on, sitä paremmin perinnöllinen vaihtelu säilyy rodussa. Pieni tehollinen koko tarkoittaa nopeaa sukusiitoksen lisääntymistä. Tehollinen koko on aina pienempi kuin rodun yksilöiden lukumäärä.

Tehollinen populaatiokoko on laskennallinen arvio rodun perinnöllisestä monimuotoisuudesta. Yksinkertaistaen voidaan sanoa, että tehollinen populaatiokoko kertoo kuinka monen yksilön geenimuotoja tietyssä rodussa tai kannassa on. Esimerkiksi lukema 50 tarkoittaa, että rodun sukusiitosaste kasvaa yhtä nopeasti kuin jos rodussa olisi 50 tasaisesti jalostukseen käytettyä, keskenään eri sukuista koiraa. Mitä pienempi tehollinen koko on, sitä nopeammin rodun sisäinen sukulaisuus kasvaa ja perinnöllinen vaihtelu vähenee. Samalla sukusiitoksen välttäminen vaikeutuu.

Laskelmat tehdään sukupolvea kohden

Kun tehollista kokoa arvioidaan jalostuskoirien lukumääristä tai rekisteriaineistojen sukutauluista, laskelmat tehdään aina sukupolvea kohden. Sukupolven pituus on seurakoirilla kolmesta neljään ja

käyttökoirilla viisi vuotta. Nyrkkisääntönä on, että tehollinen koko on enintään neljä kertaa tänä aikana jalostukseen käytettyjen, eri sukuisten urosten lukumäärä.

Jalostuskoirien lukumäärän perusteella laskettu tehollinen koko on aina yliarvio, koska kaava olettaa, etteivät jalostuskoirat ole toisilleen sukua ja että niillä on tasaiset jälkeläismäärät. Parempi tapa arvioida tehollista populaatiokokoa perustuu rodun keskimääräisen sukusiitosasteen kasvunopeuteen, mutta tämä kaava toimii vain suljetulle populaatiolle ja aineistolle, jossa sukupuut ovat hyvin pitkiä. Tehollista kokoa voidaan arvioida myös rodun koirista otettujen dna-näytteiden avulla.

*Kennelliiton jalostustietojärjestelmässä Koiranetissä käytettävää jalostuskoirien lukumääriin perustuvaa laskentakaavaa on hieman muokattu, jotta se huomioisi paremmin jalostuskoirien epätasaiset jälkeläismäärät ja keskinäisen sukulaisuuden. Jalostustietojärjestelmässä käytetään kaavaa Ne = 4*Nu*Nn / (2*Nu+Nn), jossa*

- *Nu on neljän vuoden aikana käytössä olleiden eri jalostusurosten ja*
- *Nn neljän vuoden aikana käytössä olleiden eri jalostusnarttujen lukumäärä.*

Paras tapa säilyttää perinnöllistä vaihtelua ja estää perinnöllisten sairauksien kasaantuminen on välttää yksittäisen yksilön runsasta jalostuskäyttöä.

Eräs suositus jalostuseläinten minimimäärästä on 25 lisääntyvää urosta ja 50 narttua, jotka eivät ole keskenään läheistä sukua, eli joilla ei ole yhteisiä sukulaisia kolmen tai neljän sukupolven etäisyydellä. Tämä vastaa tehollista kokoa 67. Nykytiedon mukaan tehollisen koon tulisi lyhyellä aikavälillä olla vähintään 100 ja pitkällä aikavälillä paljon tätä isompi, jopa tuhat yksilöä, jotta sukulaistumisesta johtuva sukusiitos ei rappeuttaisi sitä. Useimmilla koiraroduilla tähän pitkän aikavälin tavoitteeseen ei päästä, joten tulevaisuudessa tarvitaan ennen pitkää risteytyksiä. Jos rodun tehollinen koko on alle 50, rotu on kriittisessä tilassa, jossa geenimuotoja häviää niin nopeasti, ettei luonto pysty tasapainottamaan tilannetta.

Paras tapa pitää tehollinen koko mahdollisimman suurena on käyttää rodun koiria ja sukulinjoja jalostukseen mahdollisimman laajasti ja huolehtia, että koirien jälkeläismäärät pysyvät tasaisina. Toisaalta suurimmalla osalla roduistamme on kantoja myös ulkomailla, jolloin voi olla mahdollista tuoda maahamme "uutta verta". Monella rodulla ulkomailta ei kuitenkaan ole saatavissa sen erilaisempaa geenimateriaalia kuin kotimaastakaan.

MMT Katariina Mäki 31.10.2013, päivitetty 14.1.2016

Rodun tehollinen populaatiokoko

Tehollinen populaatio per sukupolvi (4 vuotta) (Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 28.2.2018)

vuosi	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
- tehollinen populaatio	99 (39%)	97 (40%)	105 (42%)	102 (38%)	97 (36%)	100 (33%)	96 (35%)	86 (35%)	82 (38%)	67 (42%)	58 (43%)

Taulukossa oleva tehollisen populaation luku tarkoittaa tehollista populaatiota ja suluissa oleva prosentti tarkoittaa tehollisen populaation suhdetta maksimiin. Maksimi tarkoittaa tilannetta jolloin jokaisessa pentueessa olisi ollut eri vanhemmat.

Venäjäntoylla sukupolviväliksi on määritelty 4 vuotta, joka on ajateltu iäksi, jossa koirat keskimäärin

saavat jälkeläisiä. Tehollisen populaation ns. maksimi, olisi tilanne, jossa jokainen jalostukseen käytetty koira saisi sukupolven aikana ainoastaan yhden pentueen. Esimerkiksi vuosina 2014-2017 on syntynyt 128 pentuetta (taulukko 2). Jos kaikissa pentueissa olisi ollut eri vanhemmat, olisi tehollisen populaation maksimi ollut 2x128= 256. Todellisuudessa tämä luku on kuitenkin ollut vain 99, mikä tarkoittaa sitä, että vain 39% tehollisesta populaatiosta on ollut käytössä.

Täytyy kuitenkin huomioida, että käytetyt luvut perustuvat jalostuskoirien lukumääriin, eikä kaavassa pystytä huomioimaan jalostukseen käytettyjen koirien keskinäisiä sukulaisuussuhteita. Venäjäntoylla käytetyimpien urosten ja narttujen taulukossa on paljon keskenään läheisiä sukulaisia. Tehollisen populaation luku on aina yliarvio, mutta sen kehittymissuunta on tärkeä huomioida.
Venäjäntoylla tehollinen populaatio tarkasteltuna vuodesta 2007 on ensin noussut, jonka jälkeen se on hieman lähtenyt laskuun. Huomioitavaa on, että vaikka rodussa rekisteröintimäärät ovat nousseet, on tehollinen populaatio laskenut, samalla myös populaation osuus maksimista on laskenut.

Isät/emät -luku
Mitä lähempänä isien lukumäärä on emien lukumäärää, sitä suurempi on tehollinen koko ja perinnöllinen monimuotoisuus. Kun isien ja emien lukumäärän suhde (isien lukumäärä jaettuna emien lukumäärällä) on yksi, uroksia käytetään yhtä paljon kuin narttuja, ja perinnöllinen vaihtelu säilyy tehokkaimmin. Jos isät/emät suhde on 0,5, jokainen uros astuu kaksi narttua.
Venäjäntoylla isät/emät suhde on ollut viimeisen 11 vuoden aikana ensin laskusuuntainen, mutta viime vuosina suhde on taas lähtenyt lievään nousuun. Jalostukseen tulisi käyttää useampia eri uroksia, jolloin saadaan säilytettyä paremmin rodun perinnöllistä vaihtelua.

Taulukko 3.
Jalostukseen v. 2007 – 2017 runsaimmin käytetyt 30 urosta
Jalostukseen käytetyimmät urokset vuosina 2007-2017 (Pitkä- ja lyhytkarvaiset yhdessä)
(Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 3.1.2019)

Jalostusurokset

			Tilastointiaikana				Toisessa polvessa		Yhteensä	
#	Uros	Synt.	Pentueita	Pentuja	%-osuus	kumulat.%	Pentueita	Pentuja	Pentueita	Pentuja
1	SUVIKASTEEN SERGEI lk (SUVIKASTEEN BARO x ZHASMIN IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA)	2007	18	45	5,14%	5%	15	36	18	45
2	SUVIKASTEEN MARLIN lk (ZLAT IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA x NOCHNAJA MELODIA)	2008	13	34	3,88%	9%	8	16	13	34
3	SOZVEZDIE SALETI ARTIST pk (SHER ORIEL POTSELUYCHIK x SOZVEZDIE SALETI LIBERTY)	2010	9	27	3,08%	12%	5	13	9	27
4	UNIKUM IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA lk (SNOU MIREKL OSNOVNOY INSTINKT x VERSIA IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA)	2009	8	24	2,74%	15%	2	6	8	24
5	BEMBI ZOLOTOY KLYUCHIK lk	2007	10	23	2,63%	17%	5	11	10	23

	(SVETIK x RYZHAYA BESTIA)									
6	SUVIKASTEEN VULPECULA lk (EAST DREAM FENDI x SUVIKASTEEN MELODIA)	2007	10	22	2,51%	20%	5	13	10	22
7	LEXUS PERFECT JUODA PUPA lk (ZVEZDNY PRINTS O'SHARLE x SANTANA AN MUN)	2007	6	20	2,28%	22%	5	10	6	20
8	TASTAWAY'S QUINLAN lk (ROSSIISKI SHOKOLAD YURASIK x JELENKA)	2006	7	20	2,28%	25%	7	14	7	20
9	MALENKAYA-MAFIYA DESOTO DIPLOMAT pk (DGENTLEMAN UDACHI x TALISMAN LJUBVI MAGIA COFFEE)	2006	10	19	2,17%	27%	6	14	10	19
10	DGENTLEMAN UDACHI pk (KOTIK OBORMOTIK IZ GRAFSKOY x ZESTA)	2003	10	18	2,05%	29%	26	50	13	25
11	AKVAFOR IZ GAREMA lk (SAMARSKIY FAVORIT STIL RETRO x IZO LDA IZ GAREMA)	2012	7	18	2,05%	31%	0	0	7	18
12	RUSTHOLLIN CUPIDO lk (ZHAN ZHAK IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA x SIRIUS IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA)	2005	6	17	1,94%	33%	12	24	6	17
13	EMIR SHEIH OT VALENSII pk (SHER ORIEL POTSELUYCHIK x ZESTA)	2006	7	16	1,83%	35%	0	0	7	16
14	SUVIKASTEEN GIGOLO lk (ZLAT IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA x BARONESSA IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA)	2007	5	14	1,60%	36%	12	42	5	14
15	GAPABO'S GARDEMARIN pk (DGENTLEMAN UDACHI x EURO MODA OT VALENSII)	2009	6	13	1,48%	38%	0	0	7	14
16	DIANA'S CANDY EVRIK lk (STEFANO x POLLI IZ DOMA BARFLI)	2011	5	13	1,48%	39%	0	0	5	13
17	EAST DREAM FENDI lk (RUSTHOLLIN CUPIDO x EAST DREAM COCO CHANEL)	2007	5	13	1,48%	41%	19	53	5	13
18	RAISKAYA PTICHKA PUH pk (RAISKAYA PTICHKA ARTUR x DAMSKIY KAPRIZ AQUARELKA)	2005	4	13	1,48%	42%	6	14	4	13
19	ILMENIT GEORGY pk (SAMARSKIY FAVORIT KISS-KISS x ILMENIT YULYANKA)	2008	5	13	1,48%	44%	5	12	5	13
20	ROMANTIC DANCER BIG START pk (KING GOLD FIRE OF VALENSII x ORELLA ANABELLA BIG STAR)	2009	6	13	1,48%	45%	6	11	6	13
21	ZHEMCHUZHNYI BLESK IZ SOZVEZDIYA GNOMOV lk (BOYFRIEND GUCHI GARMONIYA DUSHI x LEDI SHAMPAN)	2014	4	12	1,37%	46%	0	0	6	18
22	BORZHOMI BOSCH IZ		4	12	1,37%	48%	1	3	6	17

	MARIALGRADA pk (SNOU MIREKL ZNAY NASHIH x SHER BRITNI)	2013								
23	ZLAT IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA lk (KNYAZ IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA x MIRASLAVA IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA)	2005	5	12	1,37%	49%	24	65	5	12
24	FORMOSITAS BLACK BARON pk (WINSTON WORLD CZECH ORIGINAL x HRUSTALNAYA VETOCHKA IZ SARIOLY)	2012	5	12	1,37%	51%	6	14	5	12
25	MUSTAN-MANTAN VINSENTTI pk (MUSTAN-MANTAN PRUUNI x MUSTAN-MANTAN VERONIKA)	2012	4	12	1,37%	52%	2	3	4	12
26	JOKER OT VALLENSII pk (UTONCHENNY ARISTOKRAT OT VALLENSII x HIT SEZONA OT VALLENSII)	2012	3	11	1,26%	53%	0	0	5	16
27	ROSSIISKI SHOKOLAD YURASIK lk (ROSSIISKI SKOKOLAD JASMIN x KONFETKA)	2004	5	11	1,26%	54%	20	43	6	14
28	MAGUS-TOY PARADISE pk (VANA TALLINN BALTLAND SPECIAL x MAGUS-TOY CANDY)	2011	4	11	1,26%	56%	0	0	4	11
29	GAPABO'S LOVILAS pk (SHER ELF LEON x ISKUSHENIE OT VALLENSII)	2007	5	11	1,26%	57%	3	7	5	11
30	ERMINALL CHERVONETS ZOLOTOY pk (FAVORIT STYLE ARISTOKRAT x ERMINALL ZHMENKA ZVEZDNOY PYLI)	2012	3	11	1,26%	58%	0	0	3	11

Eniten käytettyjen urosten lähimmät sukulaissuhteet. Suluissa ilmoitettu luku kertoo kyseisen koiran sijoittumisen eniten käytettyjen urosten listalla.

- **Dgentleman Udachi** (10.) on **Malenkaya-Mafiya Desoto Diplomat** (9.) isä.
- **Dgentleman Udachi** (10.) on **Gapabo's Gardemarin** (15.) isä.
- **Zlat Iz Korolevstva D'allba** (23.) on **Suvikasteen Marlin** (2.) isä.
- **Zlat Iz Korolevstva D'Allba** (23.) **on Suvikasteen Gigolo** (14.) isä.
- **East Dream Fendi** (17.) on **Suvikasteen Vulpecula** (6.) isä.
- **Rossiiski Shokolad Yurasik** (27.) on **Tastaway's Quinlan** (8.) isä.
- **Rusthollin Cupido** (12.) on **East Dream Fendin** (17.) isä.
- **Suvikasteen Marlin** (2.) ja **Suvikasteen Gigolo** (14.) ovat velipuolia.
- **Malenkaya-Mafiya Desoto Diplomat** (9.) ja **Gapabo's Gardemarin** (15.) ovat velipuolia.
- **Sozvezdie Saleti Artist** (3.) ja **Emir Sheih Ot Valensii** (13.) ovat velipuolia.
- **Dgentleman Udachi** (10.) ja **Emir Sheih Ot Valensii** (13.) ovat velipuolia.

Taulukko 4.
Jalostukseen vuosina 2007– 2017 runsaimmin käytetyt 30 narttua
Jalostukseen käytetyimmät nartut vuosina 2000-2017 (Pitkä- ja lyhytkarvaiset yhdessä)
(Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 3.1.2019)

Jalostusnartut

			Tilastointiaikana			Toisessa polvessa		Yhteensä	
#	Narttu	Synt.	Pentueita	Pentuja	%-osuus	Pentueita	Pentuja	Pentueita	Pentuja
1	VESELAYA ZAGADKA YANI-VESTA lk (GRAND DLYA KOLESA FORTUNY x SUZI MALENKAYA PRINCESSA)	2008	5	20	2,28%	5	13	5	20
2	EAST DREAM INCREDIBLE lk (EAST DREAM FENDI x HOLIDAY IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA)	2009	5	20	2,28%	4	10	5	20
3	DARLING TOJ FELICIA pk (DARLING TOJ VYSSHIY PILOTAZH x KETLY DANIEL ORHI)	2011	4	19	2,17%	0	0	5	25
4	SUVIKASTEEN MANTELI lk (SUVIKASTEEN GIGOLO x SUVIKASTEEN MELODIA)	2011	3	15	1,71%	3	9	3	15
5	KROSHKA RU MUSHKA MARISKA pk (QUICK FLY EZHIK x SHER HIDDEN)	2006	4	14	1,60%	9	20	4	14
6	MUSTAN-MANTAN MUUSA pk (SVIT HARMFUL ZHORZH x MIRABELLA'S OZERA DOLGOE)	2004	3	13	1,48%	3	11	4	16
7	PENKA IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA pk (SHER NEBBI BOY x OVATSIA IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA)	2009	3	13	1,48%	3	7	3	13
8	PAMELLA IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA pk (KNYAZ IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA x VIRGINIA IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA)	2006	3	11	1,26%	1	1	3	11
9	MALENKAYA-MAFIYA EVA PERON lk (ALISHER ARMAANI DLJA MALENKOY MAFII x TALISMAN LJUBVI FIALKA MONMARTRA)	2007	4	11	1,26%	3	8	4	11
10	MUSTAN-MANTAN LUMME lk (ALISHER ARMAANI DLJA MALENKOY MAFII x TALISMAN LJUBVI FIALKA MONMARTRA)	2006	3	10	1,14%	6	19	3	10
11	AGATOWY GLAZKI TYSYACHA POZELUEW pk (SHANSIK ZHAR x RAISKAYA PTICHKA TSARSKAYA IGRUSHKA)	2007	3	10	1,14%	3	7	3	10
12	SUVIKASTEEN MARISSA lk ZLAT IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA x NOCHNAJA MELODIA)	2008	3	10	1,14%	6	11	3	10
13	BARBIE-ANSA SAULE MANO lk DON ZUAN JUODA PUPA x NIKA GOLVIR)	2006	3	10	1,14%	5	9	3	10
14	TALISMAN LJUBVI MAGIA COFFEE lk (LAF OT VALENT MALYSH TREISIVICTORIA x TALISMAN LJUBVI LADY BOSS)	2004	4	10	1,14%	14	28	4	10

15	ISKUSHENIE OT VALLENSII pk (PLAY BOY SHOKOLADNIY PRINTS x OLIVIA CHERNY BARHAT)	2005	3	10	1,14%	10	19	3	10
16	JANINANATALI lk (GORDEY IZ MOROSKOVOGO KRAJA x VESELAYA ZAGADKA YANI-VESTA)	2012	3	9	1,03%	0	0	3	9
17	SUVIKASTEEN MELODIA lk (SUVIKASTEEN SERGEI x NOCHNAJA MELODIA)	2009	3	9	1,03%	17	48	3	9
18	SUVIKASTEEN AMORPHIS lk (SUVIKASTEEN GIGOLO x SUVIKASTEEN MARIKO)	2010	3	9	1,03%	1	2	3	9
19	MUSTAN-MANTAN MANGA pk (PERSIDSKIY SHAH x MUSTAN-MANTAN MUUSA)	2009	2	9	1,03%	2	3	2	9
20	TASTAWAY'S ULLAMAIJA lk (HRUSTALNY KOLOKOLCHIK x JELENKA)	2005	3	9	1,03%	13	28	3	9
21	RUSTHOLLIN DINKY-PINKY lk (ZHAN ZHAK IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA x CHEHARDA IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA)	2006	4	9	1,03%	1	2	4	9
22	MAGUS-TOY ARABICA pk (MOYA RADOST PINKI x VALGE LOMA MUSKA)	2006	3	9	1,03%	1	1	3	9
23	CHEHARDA IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA lk (PIZHON IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA x MASLINKA IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA)	2004	2	8	0,91%	8	16	3	12
24	MUSTAN-MANTAN HUNAJAINEN lk (MUSTAN-MANTAN DIMITRI x MUSTAN-MANTAN LUMME)	2013	2	8	0,91%	3	7	3	12
25	KONKKARONKAN MAINIO MASHA lk (ROSSIISKI SHOKOLAD YURASIK x TASTAWAY'S ULLAMAIJA)	2007	4	8	0,91%	2	5	4	8
26	JULIA CEZARIS FERGIE SWEET PATTY pk (GOLDEN PRESENT BEST x RUS KOMILLFO SOFI LOREN)	2011	3	8	0,91%	3	10	3	8
27	MANDARINKA IZ ROSSII MATUSHKI pk (STEMPFORT LUCHIK ZHAR PTITSY x MIRADES LOVE MONETKA NA UDACHU)	2012	2	8	0,91%	2	4	2	8
28	ZHASMIN IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA lk (ARIK IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA x MECHTA IZ KOROLEVSTVA D'ALLBA)	2005	3	8	0,91%	20	50	3	8
29	SUVIKASTEEN VOLANS lk (EAST DREAM FENDI x SUVIKASTEEN MELODIA)	2012	3	8	0,91%	0	0	3	8
30	PETITE PERLE NUO KONFETI pk (UPRJAMY DZHENTLEMEN NA GOROSHINE x JANA NUO KONFETI)	2013	2	8	0,91%	1	3	2	8

Eniten käytettyjen narttujen lähimmät sukulaissuhteet. Suluissa ilmoitettu luku kertoo kyseisen koiran sijoittumisen eniten käytettyjen narttujen listalla.

- **Veselaya Zagadka Yani-Vesta** (1.) **on Janinanatali** (16.) emä.
- **Suvikasteen Melodia** (17.) on **Suvikasteen Manteli** (4.) emä.
- **Suvikasteen Melodia** (17.) on **Suvikasteen Volans** (29.) emä.
- **Mustan-Mantan Muusa** (6.) on **Mustan-Mantan Manga** (19.) emä.
- **Mustan-Mantan Lumme** (10.) **on Mustan-Mantan Hunajainen** (24.) emä.
- **Tastaway's Ullamaija** (20.) on **Konkkaronkan Mainio Masha** (25.) emä.
- **Cheharda Iz Korolevstva D'Allba** (23.) on **Rusthollin Dinky-Pinky** (21.) emä.
- **Malenkaya-Mafiya Eva Peron** (9.) **ja Mustan-Mantan Lumme** (10.) ovat täyssisaruksia.
- **Suvikasteen Manteli** (4.) ja **Suvikasteen Amorphis** (18.) ovat siskopuolia.
- **Suvikasteen Marissa** (12.) ja **Suvikasteen Melodia** (17.) ovat siskopuolia.
- **Suvikasteen Manteli** (4.) ja **Suvikasteen Volans** (29.) ovat siskopuolia.
- **East-Dream Incredible** (2.) ja **Suvikasteen Volans** (29.) ovat siskopuolia.
- **Cheharda Iz Korolevstva D'Allba** (23.) on **East Dream Incrediblen** emän siskopuoli.

Jalostuskoirien käyttömäärät
24 urosta ovat tuottaneet 50% ajanjakson (2007-2017) kaikista pennuista.

Kennelliiton suosituksen mukaan yksittäisen koiran jälkeläismäärä sen elinaikana ei saisi olla enempää kuin 5 % sukupolven rekisteröinneistä, jotta turvataan rodun monimuotoisuus.
Neljän viime vuoden eli yhden sukupolven aikana on rekisteröity venäjäntoyta yhteensä 418, jolloin suositus yhden koiran elinikäiselle jälkeläismäärälle on 21 jälkeläistä.
Tämä ylittyy taulukossa 3 (pitkä- ja lyhytkarvaiset urokset) 6 uroksella 30 uroksesta.
Suosituksen mukaan toisen polven jälkeläisiä saisi olla korkeimmillaan 10 % sukupolven rekisteröinneistä. Venäjäntoylla se tarkoittaa 41 toisen polven jälkeläistä. **Määrä ylittyy taulukossa 5 (pitkä- ja lyhytkarvaiset urokset) yhdellä uroksella.**

Yksittäisillä uroksilla on siis melko suuret jälkeläismäärät verrattuna suosituksiin. Nartuilla määrät ovat luonnollisesti maltillisempia.
Toisen polven jälkeläismäärä ylittyy taulukossa 4 (pitkä- ja lyhytkarvaiset nartut) 2 nartulla.
Rajojen asettaminen rotuyhdistyksen toimesta on haastavaa, koska sitä pidetään kasvattajan oman jalostustyön rajoittamisena. Lisäksi erikokoiset pentueet asettavat koirat eriarvoiseen asemaan jälkeläismäärän suhteen.

Ongelmaksi muodostuu varsinkin urosten käyttö hyvin nuorena, jolloin niiden elinikäisen jälkeläismäärän suositus täyttyy jo nuorena. Nuorten urosten käytön sijaan tulisi suosia vanhempia uroksia, joilla on jälkeläisnäyttöä vanhemmalla iällä etenkin terveystulosten suhteen. Mikäli nuorena paljon käytetyn uroksen myöhemmissä terveystutkimuksissa ilmenee jokin sairaus, on rodun jalostustyö pian vaikeuksissa ja jalostusvalintojen ja terveystutkimusten merkitys korostuu entistä enemmän. Siksi olisikin tärkeää välttää nuoren uroksen liikakäyttöä. Jalostuskoirilla terveystutkimustulokset tulisi pitää voimassa, eikä tyytyä vain nuorena saatuihin tutkimustuloksiin.

Jalostuskoirien keskinäinen sukulaisuus
Jalostusvalintojen kannalta on merkittävää pitää mielessä käytettyjen urosten läheiset

sukulaisuussuhteet esim. isä-poika tai sisaruussuhteet. Tarkasteltaessa eniten käytettyjen urosten ja narttujen taulukoita, käy ilmi, että taulukoissa esiintyy läheisiä sukulaisia kuten isä-tyttö, äiti-poika ja täyssisarukset.
Lisäksi ulkomailta uudeksi jalostusmateriaaliksi tuodut koirat ovat usein samansukuisia kuin jo kotimaisessa jalostuskannassa olevat yksilöt. Tästä johtuen tuontikoiran jalostuskäytöllä ei välttämättä saavuteta matalaa sukusiitoskerrointa.

4.1.3 Rodun populaatiot muissa maissa

Venäjä:
Rodun kotimaassa Venäjällä vuosittaiset rekisteröinnit ovat kasvaneet vuoteen 2010 saakka, jonka jälkeen rekisteröintimäärät ovat lähteneet laskuun.
Alla olevassa taulukossa on kuvattu venäjäntoyden vuosittaiset rekisteröintimäärät Venäjällä:

vuosi	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
rek.määrät	4894	6160	8406	10371	11508	12393	12161	11664	9783	8361	6004

Ruotsi:
Ruotsissa vuosittaiset rekisteröintimäärät ovat sunnilleen samoissa lukemissa kuin Suomessa. Vuonna 2017 Ruotsissa rekisteröitiin 105 venäjäntoyta.

Norja:
Norjassa vuosittaiset rekisteröintimäärät ovat selvästi Suomea ja Ruotsia vähäisemmät. Norjassa vuonna 2017 rekisteröitiin 45 venäjäntoyta.

Viro:
Virossa vuonna 2017 rekisteröitiin 62 venäjäntoyta.

Latvia:
Latviassa vuonna 2017 rekisteröitiin 106 venäjäntoyta.

Liettua:
Liettuassa vuonna 2017 rekisteröitiin 99 venäjäntoyta.

Englanti:
Englannissa venäjäntoy hyväksyttiin viralliseksi roduksi heinäkuussa 2017. Syyskuuhun 2018 mennessä rekisteröityjä venäjäntoyta oli 115.

Yhdysvallat:
Yhdysvalloissa vuonna 2017 rekisteröitiin 53 venäjäntoyta.

Rodun yksilöitä ja kasvatustyötä löytyy myös muualta Euroopasta sekä mm. Australiasta.

4.1.4 Yhteenveto populaation rakenteesta ja jalostuspohjasta

Rodun jalostuspohjan laajuus

Venäjäntoyn jalostuspohja on suhteellisen kapea. Euroopassa, Skandinaviassa ja Venäjällä koirat ovat keskenään hyvin samansukuisia. Koirien sukutauluissa esiintyy samoja yksilöitä sukulinjoja taaksepäin katsellessa. Täysin erisukuisien yksilöiden löytäminen on oikeastaan mahdotonta.

Tärkeimmät jalostuspohjaa kaventavat tekijät
Jalostukseen käytetään runsaasti samoja yksilöitä ja monimuotoisuutta turvaava suositus ylittyy moninkertaisesti. Matadoriurosten käyttö supistaa jo kapeaa geenipohjaa entisestään. Keskenään hyvin samansukuisia yhdistelmiä käytetään paljon ja uusintayhdistelmiä tehdään lähes tarpeettomasti. Kasvattajien tulee muistaa, että saman yhdistelmän uusiminen useasti ei ole järkevää, vaan se ainoastaan lisää rodun yksilöiden määrää.

Jälkeläismäärään perustuva PEVISA-ohjelma
Rodulla ei ole PEVISA-ohjelmaa. Tulevaisuudessa tulee miettiä PEVISA-ohjelmaa jälkeläismäärän osalta, koska Kennelliiton suositus jälkeläisten enimmäismäärästä ylittyy rodussamme tällä hetkellä reilusti.

4.2 LUONNE JA KÄYTTÄYTYMINEN SEKÄ KÄYTTÖOMINAISUUDET

4.2.1 Rotumääritelmän maininnat luonteesta ja käyttäytymisestä sekä rodun käyttötarkoituksesta

Rotumääritelmän mukaan venäjäntoy on vilkas, hyvin iloinen, ei pelokas eikä aggressiivinen. Hyvin utelias, omistajaansa hyvin kiintynyt. Venäjäntoyn käyttötarkoitus on kirjattu rotumääritelmään seurakoiraksi.

4.2.2 Jakautuminen näyttely- / käyttö- / tms. -linjoihin

Rotu ei ole vielä varsinaisesti jakautunut eri linjoihin, mutta tulevaisuudessa on mahdollista, että rotu jakaantuu ns. kotikoiriin ja näyttelykoiriin. Tämä johtuu siitä, että osa kasvattajista käyttää jo nyt jalostukseen koiria, joilla ei ole jalostussuositusten mukaista näyttelytulosta. Suurin osa näiden yhdistelmien pennuista ei myöskään käy näyttelyissä, jolloin jalostustyön arviointi on puutteellista jääden pelkästään kasvattajan omaksi arvioksi.

4.2.3 PEVISA-ohjelmaan sisällytetty luonteen ja käyttäytymisen ja/tai käyttöominaisuuksien testaus ja/tai kuvaus

Venäjäntoyt eivät kuulu Suomen Kennelliiton perinnöllisten vikojen ja sairauksien vastustamisohjelmaan (PEVISA).

4.2.4 Luonne ja käyttäytyminen päivittäistilanteissa

Luonteeltaan venäjäntoy on eloisa, utelias ja temperamenttinen koira, joka ei saa olla aggressiivinen eikä arka. Venäjäntoy on ympäristöstään kiinnostunut, omistajalleen uskollinen koira, joka tarvitsee pienestä koostaan huolimatta riittävästi liikuntaa, aktivointia sekä hyvän peruskoulutuksen.

Lyhyt- ja pitkäkarvaisen rotumuunnoksen luonteet eivät eroa toisistaan, vaan erot ovat yksilökohtaisia. Jalostustyön ansiosta rotu on terrieritaustastaan huolimatta nykyään enemmän seurakoiramainen, mutta edelleen herkkä haukkumaan. Seurakoiramaisuudesta huolimatta, rodulla saattaa myös esiintyä riistaviettisyyttä. Tämä käy hyvin ilmi rotuyhdistyksen teettämästä terveys- ja luonnekyselystä jossa 59,8 % vastaajista ilmoitti koirallaan olevan riistaviettiä. Rotuyhdistys teetti terveys- ja luonnekyselyn ajalla huhtikuu 2017-marraskuu 2018, jona aikana vastauksia saatiin 120 kpl.

Rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn mukaan vastaajista 44,4 % piti oman koiransa luonnetta erinomaisena, 42,7 % hyvänä ja 13,7 % kohtuullisena. Vastaajat ovat kuvailleet koiriensa luonnetta mm. seuraavasti: vilkas/eloisa, leikkisä, miellyttämishaluinen, äänekäs/haukkuherkkä, itsevarma, itsepäinen, rauhallinen, pehmeä, peloton, dominoiva toisia koiria kohtaan, voimakkaasti vartioiva, alistuva, pelokas, hiljainen, pidättyväinen ja ylivilkas.

Luonneongelmaksi voidaan ajatella liiallinen arkuus. Tämä saattaa ilmetä myös aggressiivisuutena koiran puolustaessa itseään. Huonon hermorakenteen omaava koira on altis stressille tai pelkotiloille ja näin ollen tavallisesta arjesta selviytyminen on haastavaa, eikä tällainen koira vastaa yhteiskuntakelpoisen seurakoiran ihannetta. Kyselyn mukaan 70,2 % vastaajien koirista muistaa epämiellyttäväksi kokemansa tilanteen päivienkin päästä/seuraavassa vastaavassa tilanteessa. Kyselyyn vastanneiden koirista 5 kpl on suorittanut luonnetestin. Venäjäntoyn kanssa voi harrastaa mm. näyttelyitä, agilityä, tokoa ja rallytokoa.

Luonnetesti ja MH-luonnekuvaus (Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 28.6.2018)

	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
LTE			1 koiraa	2 koiraa	2 koiraa	1 koiraa		1 koiraa			1 koiraa
LTE0											
LTE-											
Yhteensä	0 koiraa	0 koiraa	1 koiraa	2 koiraa	2 koiraa	1 koiraa	0 koiraa	1 koiraa	0 koiraa	0 koiraa	1 koiraa

Vuosien 2007-2017 aikana on luonnetestattu yhteensä vain 8 koiraa. Luonnetestiin osallistuneiden koirien vähäisen määrän vuoksi ei voida tehdä koko rotua koskevia johtopäätöksiä testien tuloksista.

Jalostustarkastus
Venäjäntoylle ei ole järjestetty jalostustarkastuksia.

Näyttelyt
Näyttelyissä arvioidaan koiran käyttäytymistä tuomariin suhtautumisena ja yleisesti. Arvioitavat kohdat ovat:
Suhtautuminen tuomariin:
- käsiteltävissä
- väistää
- vihainen

Yleisesti:
- pelokas
- vihainen koirille

Näissä merkinnöissä on yleisesti puutteita (täyttämättä jättäminen), joten yksilöiden näyttelykäyttäytymisen arviointi on hankalaa. Koiran käyttäytymisen arviointiin vaikuttaa myös tuomareiden näkemyserot. Tuomareiden tulisi kiinnittää huomiota koirien luonteisiin sekä kuvailla käyttäytymistä arvosteluissa. Käyttäytyminen tulisi huomioida laatuarvosanaa antaessa.
Arkuutta esiintyy lähinnä pöydällä arvosteltaessa. Koiran sosiaalistamisen sekä ympäristökasvatuksen puutteet näkyvät myös selvästi näyttelytilanteessa. Tällöin koira usein näyttää pelokkaalta, ei uskalla liikkua sekä hakee liikaa turvaa omistajasta.

Erot eri maiden populaatioiden välillä
Eri maiden koiranomistajien ja -kasvattajien tavat ja tottumukset koirien käsittelyssä ja sosiaalistamisessa voivat vaikuttaa koiran luonteeseen sekä käyttäytymiseen.

Sukupuolten väliset erot
Eri sukupuolten välillä ei ole havaittavissa selkeitä eroja luonteessa. Käyttäytymisen suhteen erona voitaisiin pitää urosten tarvetta merkkailla myös sisätiloissa. Sisäsiisteyteen voidaan osittain vaikuttaa jalostuskoirien valinnoilla.

4.2.5 Käyttö- ja koeominaisuudet

Rodun alkuperäinen käyttö

Terrieritaustan myötä rotu on ollut jo alun perin älykäs, temperamenttinen ja vartioimisviettinen. Jalostustyön ansiosta rotu on terrieritaustastaan huolimatta nykyään enemmän seurakoiramainen, mutta edelleen herkkä haukkumaan.

Haukkuherkkyys ei ole nykypäivänä seurakoirilla toivottu ominaisuus. Herkkyys on kuitenkin yksilöllinen ominaisuus ja siihen pystytään jonkin verran vaikuttamaan jalostusvalinnoilla, pennun kotikasvatuksella ja kouluttamisella.

Venäjäntoy on hyvä harrastuskoira. Venäjäntoylla on yleensä vahva oma tahto, mutta ne ovat kuitenkin helposti koulutettavia. Venäjäntoyt eivät kuitenkaan omaa palveluskoirille tyypillistä miellyttämisenhalua.

Rodun edustajat ovat osallistuneet agility-, rallytoko ja toko-kokeisiin.

Käyttöominaisuuksien säilyttäminen

Käyttöominaisuudet saadaan pidettyä yllä kiinnittämällä jalostuksessa huomiota koirien luonteeseen, käyttäytymiseen ja terveyteen.

Vertailu rodun kotimaahan ja muihin tärkeisiin maihin

Kotimaassaan, sekä muissa maissa venäjäntoy on pääasiassa seurakoirana. Eri maiden koiranomistajien ja -kasvattajien tavat ja tottumukset koirien käsittelyssä ja sosiaalistamisessa voivat vaikuttaa koiran luonteeseen sekä käyttäytymiseen.

Kokeet

Rallytokokokeiden tulokset (Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 28.6.2018)

	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
MESHYV											
MES0											
MES-											
VOIHYV											
VOI0											
VOI-											
AVOHYV	1 tulosta	5 tulosta									
AVO0			1 tulosta								
AVO-		1 tulosta									
ALOHYV		3 tulosta	2 tulosta	1 tulosta							
ALO0			1 tulosta								
ALO-											
Yhteensä	1 tulosta	9 tulosta	4 tulosta	1 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	0 tulosta

Tottelevaisuuskokeiden tulokset (Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 28.6.2018)

ALO

	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
ALO1							2 tulosta				
ALO2							1 tulosta				
ALO3				1 tulosta							
ALO0											
ALO-											
Yhteensä	0 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	1 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	3 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	0 tulosta

Agilitytuloksien lukumäärä 2007-2017 (Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 28.6.2018)

Vuosi	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
Tulosten lkm	34	31	68	72	78	100	78	8	29	18	0

Oheisessa taulukossa poimittuna agilitytulokset vuosilta 2007-2017. Luvuissa on mukana jokaisen koiran kaikki tulokset.

Hyötykoira-, virka- tai muu työkäyttö

Rodun yksilöitä toimii kaverikoirina ja tukikoirina.

Alkuperäiset, rodunomaiset käyttäytymistarpeet ja niiden täyttäminen

Terrieritaustan myötä rotu on ollut jo alun perin älykäs, temperamenttinen ja vartioimisviettinen. Jalostustyön ansiosta rotu on terrieritaustastaan huolimatta nykyään enemmän seurakoiramainen, mutta edelleen herkkä haukkumaan.

Haukkuherkkyys ei ole nykypäivänä seurakoirilla toivottu ominaisuus. Herkkyys on kuitenkin yksilöllinen ominaisuus ja siihen pystytään jonkin verran vaikuttamaan jalostusvalinnoilla sekä pennun kotikasvatuksella ja kouluttamisella.

Rotu tarvitseekin riittävästi liikuntaa, aktivointia ja hyvän peruskoulutuksen.

4.2.6 Käyttäytyminen kotona sekä lisääntymiskäyttäytyminen

Yksinoloon liittyvät ongelmat

Rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn perusteella eroahdistusta esiintyy vain vähän. Eroahdistus ilmenee pääasiassa haukkumalla ja ulvomalla koiran jäädessä yksin. Voimakkaasti eroahdistuneita koiria ei saa käyttää jalostukseen.

Lisääntymiskäyttäytyminen

Normaali juoksujen väli nartuilla on noin kuusi kuukautta. Rodullamme tämä käy ilmi myös rotuyhdistyksen teettämästä terveys- ja luonnekyselystä. Kyselystä ilmenee myös, että pääasiassa urokset astuvat nartun itse. Kyselyn mukaan nartuilla on yleensä vahva hoivavietti ja ne hoitavat pentujaan huolellisesti.

Sosiaalinen käyttäytyminen
Venäjäntoy saattaa olla hieman varautunut uusia ihmisiä ja muita koiria kohtaan. Varhainen sosiaalistaminen sekä ympäristökasvatus ovat tärkeää koiran kehityksen kannalta.

Pelot ja ääniherkkyys
Rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn mukaan rodulla esiintyy paukku- tai muuta ääniarkuutta jonkin verran. Kyselyn mukaan 22% vastanneiden koirista suhtautuu pelokkaasti voimakkaisiin ääniin. Moni koirista reagoi ääniin myös haukkumalla. Varhainen sosiaalistaminen ja ympäristökasvatus jo kasvattajan luona edesauttavat ja helpottavat koiran sopeutumista erilaisiin asuinympäristöihin. Jalostukseen ei saa käyttää selvästi arkoja koiria.

Ikään liittyvät käytöshäiriöt
Venäjäntoylla ei ole selkeitä ikään liittyviä käytöshäiriöitä. Useimmat iän tuomat ongelmat liittyvät terveydellisiin seikkoihin, jotka voivat muuttaa koiran käyttäytymistä kuten heikentynyt näkö ja kuulo sekä erilaiset kiputilat.

Rakenteelliset tai terveydelliset seikat, jotka voivat vaikuttaa koirien käyttäytymiseen
Pieni koko ja siro luusto altistavat tapaturmille. Rotu on harrastuskoirana pienimpiä, joten harrastuksissa käytettävät välineet ovat usein liian suuria/raskaita koiran kokoon suhteutettuna (esim. agilityrimat, keinu, muuri, rengas).

4.2.7 Yhteenveto rodun käyttäytymisen ja luonteen keskeisimmistä ongelmakohdista sekä niiden korjaamisesta

Keskeisimmät ongelmakohdat
Luonneongelmaksi voidaan ajatella liiallinen arkuus. Tämä saattaa ilmetä myös aggressiivisuutena koiran puolustaessa itseään. Seurakoiramaisuudestaan huolimatta, rotu on edelleen herkkä haukkumaan. Rotu on suhteellisen hidas oppimaan sisäsiistiksi. Rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn mukaan iso osa vastanneiden koirista oppi sisäsiistiksi vasta 6 kuukauden iästä eteenpäin. Täydellistä sisäsiisteyttä välttämättä koskaan saavuteta. Varsinkin urokset merkkailevat myös sisätiloissa. Rotuyhdistyksen teettämästä terveys- ja luonnekyselystä käy ilmi, että hieman reilu 55 % vastaajien koirista on sisäsiistejä.

Ongelmien syyt ja vähentäminen
Liiallisen arkuuden syitä ovat jalostuskoirien valinnat sekä varhaisen sosiaalistamisen ja ympäristökasvatuksen puutteellisuus. Haukkuherkkyyden osatekijänä voidaan pitää rodun alkuperää vartioimisviettisenä terrierinä. Ominaisuutta voi jonkin verran kontrolloida kouluttamalla sekä jalostuskoirien valinnalla.
Sisäsiistiksi oppimiseen vaikuttaa vahvasti pentuaikana/vanhemmilta opitut tavat sekä pentuajan elinympäristö ja sen siisteys.
Sisäsiisteyteen voidaan osittain vaikuttaa jalostuskoirien valinnoilla sekä kasvattajan viitseliäisyydellä sisäsiisteyden opettamisessa.

4.3. TERVEYS JA LISÄÄNTYMINEN

4.3.1 PEVISA-ohjelmaan sisällytetyt sairaudet ja viat

PEVISA-ohjelman voimaantulovuosi sekä ohjelman muutokset

Venäjäntoylla ei ole PEVISA-ohjelmaa.

4.3.2 Muut rodulla todetut merkittävät sairaudet ja viat

Patellaluksaatio:

Polvinivelen rakenteelliset heikkoudet altistavat patellaluksaatiolle eli polvilumpion sijoiltaan menolle. Jalka-asento on virheellinen ja polvilumpion telaurat ovat liian matalat.

Patellaluksaatiota esiintyy suhteellisen runsaasti kääpiöroduilla ja sellaisilla suuremmilla roduilla, joilla on suora takajalka. Vika on periytyvä. Polvilumpion rakennetta säätelevät useat eri geenit, joiden esilletuloa myös ympäristö muokkaa.

Pienikokoisilla roduilla polvilumpio luksoituu yleensä sisäänpäin (mediaalisesti). Patellaluksaatio on synnynnäinen ja jaetaan vian vakavuuden perusteella neljään eri asteeseen. Eläinlääkäri tutkii polvet tunnustelemalla. I - asteen luksaatiot ovat tavallisesti oireettomia eivätkä kaipaa hoitoa. II- ja III - asteen luksaatioissa koiralla havaitaan selviä liikkumisvaikeuksia. Ravatessaan koira koukistaa hetkittäin raajaansa sen sijaan että tukeutuisi sillä maahan (polvilumpio on luiskahtanut pois paikoiltaan), ja jatkaa sitten normaalia ravia (polvilumpio on palautunut paikoilleen). IV - asteen luksaatiossa polvilumpio on pysyvästi pois paikoiltaan. Usein oireet huomataan tapaturman jälkeen, vaikka kyseessä on synnynnäinen vika. Patellaluksaatio voi myös pahentua eikä nuorena saatu tulos välttämättä ole lopullinen.

Huomioithan, että patellaluksaatiotutkimus ei kerro koiran riskistä sairastua ristisideongelmaan.

Lievien patellaluksaation muotojen hoidoksi riittää yleensä lepo ja kipulääkitys. Jos tämä ei auta, patellaluksaatiota voidaan hoitaa kirurgisesti. Leikkausmenetelmiä on useita. Vaikeimman asteen luksaatioissa hoito voi vaatia useita leikkauksia ja ennuste voi olla huono.

Arvostelussa käytetään Putnamin asteikkoa. Luksaatio voi olla mediaalinen tai lateraalinen (tai molempia):

0	*Polvilumpio ei luksoidu.*
Aste 1	*Polvinivel on lähes normaali. Polvilumpiota voidaan liikutella helpommin kuin normaalisti ja patella saadaan luksoitumaan mikäli polvea samalla ojennetaan. Patella saattaa luksoitua ajoittain, mutta se palautuu itsestään paikoilleen. Polvilumpion suoran siteen kiinnityskohta saattaa olla lievästi kiertynyt.*

Aste 2	*Polvilumpio on tavallisesti paikoillaan raajan ollessa ojennettuna. Lumpio luksoituu polvea koukistettaessa tai rotatoitaessa (kierrettäessä) ja pysyy poissa telaurasta kunnes se asetetaan takaisin paikoilleen. Sääriluun (tibia) yläosa on kiertynyt jopa 30 astetta sisäänpäin (pienet koirat).*
Aste 3	*Polvilumpio on yleensä luksoituneena. Lumpio saadaan asetettua tilapäisesti paikoilleen. Sääriluun yläosa on kiertynyt jopa 30–60 astetta.*
Aste 4	*Polvilumpio on pysyvästi sijoiltaan, eikä se pysy telaurassa ilman leikkausta. Sääriluun yläosa kiertynyt jopa 90 astetta.*

ELT Anu Lappalainen Päivitetty 8.11.2016

Polvitutkimustulokset 2007-2017 (Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 30.4.2018)

Vuosi	0	1	2	3	4	operoitu	Yhteensä
2007	15	3	1	0	0	0	19
2008	26	3	2	0	0	0	31
2009	24	2	2	4	0	0	32
2010	27	4	2	2	0	0	35
2011	19	7	1	0	0	0	27
2012	20	6	0	1	0	0	27
2013	30	11	2	0	0	0	43
2014	26	6	0	0	0	0	32
2015	29	5	1	0	0	1	36
2016	27	1	2	0	0	0	30
2017	32	3	0	0	0	0	35
Yhteensä	275	51	13	7	0	1	347

Venäjäntoylla esiintyy patellaluksaatiota eri asteisina. Rodulla luksaatiolle altistaa takaraajojen rakennevirheet, esim. liian suorat polvikulmaukset, länkisäärisyys ja raajojen sisään- tai uloskiertyminen. Huolestuttavaa on, että koirien omistajat eivät välttämättä käytä oireilevia koiria virallisissa polvitutkimuksissa vaan leikkauttavat polvia epävirallisten diagnoosien jälkeen, jolloin tulokset eivät näy tilastoissa. Virallinen polvitutkimustulos annetaan yli 12 kk vanhalle koiralle ja tulos on voimassa 2 vuotta alle kolmevuotiaana tutkitulla koiralla. Yli kolmevuotiaalle koiralle tehty tutkimus on voimassa pysyvästi.
Venäjäntoyt tutkitaan yleisimmin vuoden ikäisenä, mutta tutkimusta ei aina pidetä voimassa. Tulisi kuitenkin huomioida, että patellaluksaatio voi pahentua iän myötä, eikä nuorena saatu tulos ole välttämättä lopullinen. Venäjäntoyta käytetään jalostukseen suhteellisen nuorina, jolloin ongelmaksi voi muodostua se, että koiralla on jo paljon jälkeläisiä ja myöhemmässä tutkimuksessa siltä löydetäänkin pahentunut patellaluksaatio. Tämän vuoksi nuorten koirien jalostuskäyttöä tulisi rajoittaa.

Rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn perusteella ilmenee, että vain 55,7 %:lle vastaajien koirista on tehty virallinen polvitutkimus. Kyselyn mukaan epävirallisesti tutkittuja ja ilman

virallista tutkimustulosta operoituja koiria on jonkin verran.

Patellaluksaation yleistyessä rodulle tulee harkita PEVISA-ohjelmaa polvien tutkimisen osalta.

Silmäsairaudet:
Erilaisia perinnöllisiä tai perinnölliseksi oletettuja silmäsairauksia on todettu yli 160 koirarodulla. Sairauksien merkityksellisyys koiran elämänlaadun ja näkökyvyn kannalta vaihtelee vähäisestä sokeuttavaan ja/tai kivuliaaseen tai muuten koiran hyvinvointia merkittävästi haittaavaan ongelmaan.

Osan koirien silmäsairauksista tiedetään olevan perinnöllisiä. Tämä tieto on saatu joko pitkäaikaisten silmätarkastusten ja sukutauluanalyysien tai geenitutkimuksen ja DNA-testien avulla. Silmäsairauden oletetaan olevan perinnöllinen myös jos sitä rodun kansallisissa tai kansainvälisissä tietokannoissa esiintyy paljon (>1 % tutkituista tai vähintään 5 yksilöä 5 vuodessa tai yli 50 sairasta yksilöä ylipäätään), jos sitä esiintyy rodussa enemmän kuin muissa roduissa, esiintyvyys rodun sisällä kaiken kaikkiaan lisääntyy tai on suurempaa sukulaiskoirissa, muutosten ilmenemisikä ja eteneminen on samanlaista kaikilla sairastuneilla ja/tai on samankaltaista kuin samassa sairaudessa jossain toisessa rodussa.

ECVO (European College of Veterinary Ophthalmologists) antaa koiranomistajille ja -kasvattajille neuvoja silmäsairauksien merkityksellisyydestä koiralle ja jalostukselle. Jalostusvalinnoilla tulee pyrkiä estämään/vähentämään ainakin vakavien, näköä uhkaavien ja/tai kipua tai leikkaushoitoa/jatkuvaa lääkitystarvetta aiheuttavien sairauksien ilmeneminen.
ECVO:n antamat jalostussuositukset liittyvät silmän terveyteen. Jalostusvalintoja tehtäessä on etenkin lievempien silmäsairauksien kohdalla otettava huomioon myös rodussa esiintyvät muut sairaudet.

Jotta tietoa perinnöllisten silmäsairauksien esiintymisestä ja mahdollisesti periytymismallista saataisiin, suosittaa ECVO silmätarkastusten tekemistä seuraavasti:
- jalostukseen käytettävät eläimet: vuosittain
- muut: 3-4 kertaa elämässä, esim. 1, 3, 6 ja 9 -vuotiaana.

Vuosituhannen vaihteeseen saakka painopiste tutkimuksessa ja löydösten kirjaamisessa oli vakavilla, sokeuttavilla sairauksilla kuten etenevä verkkokalvon rappeuma (PRA) ja perinnöllinen harmaakaihi. Tämän vuosituhannen alussa alettiin kiinnittää huomiota ja kirjata ylös muutoksia myös silmää ympäröivissä rakenteissa ja silmän muissa osissa kuin linssissä ja verkkokalvolla.

Kennelliiton jalostustietojärjestelmässä näkyvät kaikki eläinlääkärin tutkimuksen yhteydessä perinnölliseksi olettamat silmäsairausdiagnoosit. Lausunnot tallennetaan Kennelliiton tietokantaan seuraavasti:

Ei todettu perinnöllisiä silmäsairauksia	*Koiralla ei ole todettu minkään silmäsairauden oireita.*
Sairaus: todettu	*Koiralla on todettu lausunnossa mainittu sairaus.*
Sairaus: avoin	*Koiralla on todettu lausunnossa mainittuun synnynnäiseen sairauteen viittaavia oireita, mutta muutokset ovat epätyypillisiä.*

Sairaus: epäilyttävä	*Koiralla on todettu vähäisiä tai epätyypillisiä lausunnossa mainitun, ei-synnynnäisen sairauden oireita. Suositellaan uusintatutkimusta esimerkiksi vuoden kuluttua.*

Suomen Kennelliiton silmäsairaustyöryhmä silmätarkastuseläinlääkärit Sari Jalomäki, Elina Pietilä ja Päivi Vanhapelto Artikkeli päivitetty 9/2016

Silmätutkimustulokset 2007-2017 (Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 30.4.2018):

Vuosi	Tutkittu	Terveitä
2007	26	24
2008	35	34
2009	26	25
2010	33	29
2011	31	28
2012	25	20
2013	45	32
2014	31	24
2015	38	35
2016	22	20
2017	42	36

Silmätutkimustulokset 2007-2017 (Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 30.4.2018):

Diagnoosi	Esiintymiä	Koiria
Caruncular trichiasis, todettu	7	7
Distichiasis, todettu	12	12
Ei todettu perinnöllisiä silmäsairauksia	308	254
Ektooppinen cilia, todettu	1	1
Kaihin laajuus, lievä	2	2
Katarakta, jonka sijaintia ei ole määritelty, epäilyttävä	2	2
Kortikaalinen katarakta, todettu	5	5
Lasiaisen rappeuma, todettu	14	12
Linssiluksaatio, epäilyttävä	1	1
Linssin etuosan saumalinjan katarakta, todettu	1	1
Muu vähämerkityksellinen kaihi, todettu	1	1

Määrittelemättömiä ylimääräisiä ripsiä/karvoja, todettu	2	2
PHTVL/PHPV, diagnoosi avoin	1	1
PHTVL/PHPV, sairauden aste 1	1	1
PPM, diagnoosi avoin	3	3
PPM, iris-iris, todettu	2	2
PPM, iris-linssi, todettu	1	1
PRA, epäilyttävä	1	1
PRA, todettu	2	2
Puutteellinen kyynelkanavan aukko, todettu	1	1
RD, geograafinen, todettu	2	2
RD, multifokaali, todettu	3	3
Silmäluomen sisäänpäin kiertyminen, todettu	2	2
Silmämuutosten vakavuus, kohtalainen	1	1
Silmämuutosten vakavuus, lievä	21	20

Lasiaisen rappeuma:
Lasiainen on normaalisti geelimäinen rakenne, jossa iän myötä hiljalleen tapahtuu vettymistä ja tiivistymien muodostumista. Sairautena rappeumaa pidetään silloin kun se tapahtuu epänormaalin nuorena ja nopeasti.
Caruncular trichiasis *on tyypillisesti lyhytkuonoisilla roduilla ilmenevä ongelma, jolloin nenänpuoleisen silmäkulman ihon karvoitus ulottuu hyvin lähelle silmäkulmaa ja ihokarvat suuntautuvat silmään.*

*Ylimääräisten ripsien (**distichiasis ja ektooppinen cilia**) karvatuppi sijaitsee luomirauhasessa tai sen vieressä. Distichiasiksessa, joka on näistä lievempi, karva kasvaa ulos luomen vapaasta reunasta. Oireet riippuvat karvan paksuudesta ja kasvusuunnasta. Ohuet, ulospäin suuntautuvat karvat aiheuttavat tuskin lainkaan oireita, paksummat ja silmän pintaan osuvat karvat sitä vastoin voivat aiheuttaa eriasteisia ärsytysoireita: lievää vuotamista ja räpyttelyä tai voimakkaampia kipuoireita ja jopa sarveiskalvovaurioita. Ripsiä voi irrota ja kasvaa takaisin karvan vaihtumisen yhteydessä.*

Perinnöllinen harmaakaihi *(ent. hereditäärinen katarakta, HC) samentaa silmän linssin osittain tai kokonaan. Useimpien muotojen periytymismallia ei vielä tiedetä. Sairauden alkamisikä vaihtelee suuresti. Perinnöllinen kaihi on yleensä molemminpuolinen ja johtaa sokeuteen, jos linssien samentuminen on täydellinen. Jos kaihisamentuma jää hyvin pieneksi, sillä ei ole vaikutusta koiran näkökykyyn. Edennyt kaihi aiheuttaa silmän sisäistä suonikalvontulehdusta ja siten voi aiheuttaa kipua. Katarakta eli kaihi voi olla perinnöllinen tai ei-perinnöllinen, synnynnäinen tai hankittu. Syntymän ja 8 viikon iän välillä todetut kataraktat ovat synnynnäisiä. Esimerkkinä hankitusta katraktasta on sokeritautiin liittyvä, usein hyvin nopeasti täydelliseksi kaihiksi kehittyvä diabeettinen katarakta. Perinnöllinen kaihi -diagnoosin saanutta koiraa ei saa käyttää jalostukseen.*
Suomen Kennelliiton silmäsairaustyöryhmä silmätarkastuseläinlääkärit Sari Jalomäki, Elina Pietilä ja Päivi Vanhapelto Artikkeli päivitetty 9/2016

Venäjäntoyden silmäsairauksista Kennelliiton jalostustietojärjestelmän mukaan yleisimmät ovat lasiaisen rappeuma, distichiasis, caruncular trichiasis ja kortikaalinen katarakta. Myös rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn mukaan nämä ovat yleisimmät silmäsairaudet. Kyselystä ilmenee myös silmien vuotamisen olevan yleistä. Kyselyn vastauksista ei kuitenkaan tule ilmi onko silmien vuodon syytä tutkittu.
Rodussa on ilmennyt ensimmäiset PRA-löydökset (etenevä verkkokalvon surkastuma) vuonna 2013. Vuosina 2007-2017 PRA-löydöksiä on ollut yhteensä 3 kpl. Tilannetta tulee seurata.
Silmäsairauksien lisääntymisen estämiseksi, tulisi jalostukseen käytettävien koirien silmät tarkastaa useamman kerran. ECVOn suositus on tutkituttaa jalostukseen käytettävät koirat vuosittain.

Silmäsairauksien yleistyessä tulee rodulle harkita PEVISA-ohjelmaa silmien tutkimisen osalta.

Sydänsairaudet:
Venäjäntoyden sydämiä on tutkittu virallisesti todella vähän. Vasta viime vuosina on alettu ottamaan virallisia auskultaatiotutkimuksia. Sivuääniä on löydetty muutamia.
Vaikka tutkimuksia ja diagnooseja on vähän, on sydänsairaudet yksi suurimmista venäjäntoyden kuolinsyistä. Rodun yksilöitä sairastuu sydänsairauksiin suhteellisen nuorena. Kuolinsyytilastoa tulkittaessa täytyy huomioida, että kuolinsyy on ilmoitettu vain murto-osalla koirista. Virallisten sydäntutkimusten puuttuessa, todellinen sydänsairauksiin kuolleiden määrä voi olla huomattavasti suurempi. Rotuyhdistyksen teettämästä terveys- ja luonnekyselystä käy ilmi sama vähäinen tutkittujen koirien määrä.

Epilepsia:
Epilepsia on toistuvia kohtauksia aiheuttava aivojen sähköisen toiminnan häiriö, joka on koiran yleisin neurologinen sairaus.
Kohtauksien luonne vaihtelee ja koiralla voi olla tajunnan, motoriikan, sensorisen toiminnan, autonomisen hermoston ja/tai käyttäytymisen häiriöitä. Kohtauksen aikana koira voi olla tajuissaan tai tajuton. Jos koko koira kouristelee, puhutaan yleistyneestä kohtauksesta. Kohtaus voi esiintyä myös paikallisena, jolloin vain yksi lihasryhmä, esimerkiksi koiran raaja tai raajat kouristelevat. Paikallisalkuinen kohtaus voi laajeta yleistyneeksi kohtaukseksi. Kohtauksen luonne riippuu purkauksen lähtöpaikasta aivoissa ja sen leviämisestä. Epilepsiaa sairastavaa koira ei saa käyttää jalostukseen. Samoin on vältettävä sellaisten riskilinjojen yhdistämistä, joiden tiedetään tuottaneen epileptikkojälkeläisiä, niin kauan, kun rodulle ei ole olemassa geenitestiä, jonka avulla sairauden kantajuus voidaan todeta.
Ensimmäinen epilepsiakohtaus tulee useimmiten nuorena, 1-5 – vuotiaana, mutta perinnöllinen epilepsia voi alkaa missä iässä hyvänsä. Samantyyppisiä kohtauksia voivat aiheuttaa myös muut sairaudet kuin epilepsia. Epilepsiadiagnoosi pohjautuu muiden sairauksien poissulkemiseen. Siksi koirasta otetaan virtsa- ja verinäytteitä ja tehdään neurologinen tutkimus. Jollei muuta selittävää syytä löydy, koira sairastaa epilepsiaa. Epilepsiaa ei voida parantaa, vaan koira tarvitsee lääkitystä koko loppuelämänsä ajan. Lääkityksen aloituspäätökseen vaikuttaa kohtauksien esiintymistiheys ja vakavuus. Lääkityksen avulla epilepsiakohtausten esiintymistä voidaan harventaa, kohtauksia lieventää ja niiden kestoa lyhentää. Joskus kohtaukset saadaan lääkityksellä kokonaan loppumaan.
Eläinlääkäri Nina Menna

Venäjäntoylla epilepsia nousee esille kuolinsyytilastossa. Harrastajien keskuudessa on tullut ilmi useita

epilepsiatapauksia. Rodussa on vahva epäily epilepsiaa periyttävästä suvusta. Tapausten tilastointi ja määrän arviointi on hankalaa virallisten diagnoosien puuttuessa.

Syringomyelia/chiari-tyyppinen epämuodostuma:
Chiari –tyyppinen epämuodostuma (CM) tarkoittaa aivojen takakuopan suhteellista ahtautta (aivojen takakuopan tilavuus on siis suhteellisesti liian pieni sen sisältämän aivokudoksen määrään nähden), minkä seurauksena pikkuaivot ja usein myös aivorunko tyräytyvät taaksepäin kallon isoon aukkoon (foramen magnumiin) tai sen läpi.

Syringomyelia (SM) tarkoittaa nesteentäyteisten onteloiden muodostumista selkäytimeen aivoselkäydinnesteen epänormaalin liikkumisen seurauksena. Tärkein syringomyelialle altistava tekijä on chiari –tyyppinen epämuodostuma.
ELL, Dipl. ECVN, pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri Tarja Pääkkönen

Rodussa on tehty ensimmäiset viralliset syringomyelia ja chiari-diagnoosit. Molemmat diagnoosin saaneet koirat ovat samasta pentueesta. Syringomyelian ja chiarin osalta tilannetta tulee seurata ja tarvittaessa oireilevat koirat tulee magneettikuvata. Sairauden vakavuusaste huomioiden rotuyhdistyksen jalostussuosituksissa ohjeistetaan olla käyttämättä sairasta koiraa jalostukseen, eikä yhdistelmää, josta sairaita koiria on syntynyt, saa uusia. Syringomyelia/chiari-diagnoosin saaneen koiran lähisukulaisten käyttöä tulisi välttää tai ainakin jalostukseen suunnitellut yksilöt tulisi tutkia ennen jalostuskäyttöä.

Legg-Perthes:
Legg-Perthesin tauti tunnetaan myös nimillä Legg-Calve-Perthes ja reisiluun pään avaskulaarinen tai aseptinen kuolio.
Legg-Perthesiä tavataan lapsilla ja koirilla, röntgenlöydökset ja histologinen kuva ovat molemmilla samanlaiset. Koirilla suurin osa tapauksista on toispuoleisia ja sairautta tavataan etenkin monilla terrieri- ja kääpiökoiraroduilla, mutta myös muilla pienillä roduilla. Tautia esiintyy yhtä paljon uroksilla ja nartuilla. Taudin syy on tuntematon, mutta muutokset johtuvat reisiluun pään verenkierron häiriöstä, joka johtaa luun kuolioitumiseen. Legg-Perthesin tauti on perinnöllinen ja sen on epäilty periytyvän autosomaalisesti väistyvästi ainakin manchesterinterriereillä, yorkshirenterriereillä, kääpiövillakoirilla, kääpiöpinsereillä ja mopseilla.
Oireet alkavat 4 - 11 kuukauden iässä takajalan ontumana. Ontuminen on aluksi lievää ja pahenee vähitellen. Joskus ontuminen havaitaan äkillisesti tapaturman yhteydessä. Koira aristaa lonkkanivelen taivutusta ja nivelen liikerata on rajoittunut. Jos ontuminen on jatkunut pidempään, jalassa on havaittavissa sen käyttämättömyydestä johtuva lihaskato. Molemminpuolisessa taudissa ontuminen voi olla vaihtelevaa tai jatkuvasti pahempaa toisessa jalassa.

Koiran rotu yhdistettynä tyypillisiin oireisiin antaa aiheen epäillä Legg-Perthesin tautia. Diagnoosi voidaan varmistaa röntgenkuvauksen avulla. Oireiden alkaessa röntgenmuutokset ovat jo näkyvissä, mutta ne voivat olla vähäisiä ja muutosten näkymisen edellytyksenä on hyvälaatuiset röntgenkuvat. Röntgenlöydöksiä ovat reisiluun päässä olevat röntgenharvat pesäkkeet, lyhentynyt ja paksuuntunut reisiluun kaula, litistynyt ja epätasainen reisiluun pää ja leventynyt nivelrako.

Legg-Perthesin taudin hoito on kirurginen. Leikkauksessa reisiluun pää ja kaula poistetaan. Leikkauksen

jälkeinen kuntoutus on tärkeää, jotta koira alkaa käyttää jalkaansa kunnolla ja heikentyneitä lihaksia saadaan vahvistettua. Ennuste on yleensä hyvä. Hoitamattomaan niveleen kehittyy nivelrikko ja koira jää ontuvaksi.

Legg-Perthesin tautiin sairastunutta koiraa ei saa käyttää jalostukseen.
ELT Anu Lappalainen Päivitetty 30.9.2013

Venäjäntoylla Legg-Perthes tapauksia on Ruotsissa ollut useampia. Suomessa tiedossa on yksi tapaus. Sairauden vakavuuden vuoksi tilannetta tulee seurata tarkasti. Legg-Perthesin mahdollisuus kannattaa sulkea pois, jos koira pompottaa takajalkoja, mutta polvitutkimuksessa polvet on tutkittu terveeksi. Legg-Perthes diagnosoidaan röntgentutkimuksella.

Kivesviat:
Koirilla kivekset laskeutuvat synnyinsijoiltaan vatsaontelon takaseinämän vierestä nivuskanavan kautta kivespusseihin syntymän jälkeen. Normaalisti kivesten tulisi olla lopullisilla paikoillaan hyvissä ajoin ennen pennun luovutusikää. Koirilla kivesviasta puhuttaessa tarkoitetaan yleensä piilokiveksisyyttä, jolloin toinen tai molemmat kivekset ovat jääneet laskeutumatta kivespusseihin. Jonkinasteisena kiveksen laskeutumishäiriönä voidaan pitää myös huomattavan myöhään laskeutunutta kivestä. Piilokiveksisyyttä esiintyy useissa roduissa hyvin yleisesti.

Perimällä epäillään olevan vaikutusta kivesvian syntyyn, joskaan periytymismekanismiin ei edelleenkään ole saatu varmuutta.
2018 Lohen tutkimusryhmä/Helsingin yliopisto

Rodussa esiintyy kivesvikaa runsaasti. Periytymismallin tuntemattomuuden ja rodun kapean geenipohjan vuoksi ei voida sulkea kivesvikaisten yksilöiden lähisukulaisia pois jalostuksesta. Joskin näiden käytölle tulee olla vahvat perustelut.
Rotuyhdistyksen teettämästä terveys- ja luonnekyselystä käy ilmi, että 54%:lla vastanneiden koirista kivekset olivat laskeutuneet 8 viikon ikään mennessä, jota pidetään normaalina kivesten laskeutumisen suhteen. Huomioitavaa on, että 28 %:lla vastaajien koirista kivekset ovat laskeutuneet 16 viikon ikään mennessä, mikä on normaalia myöhempi ikä kivesten laskeutumista ajatellen.

Hammas- ja purentaongelmat:
Venäjäntoylla on usein ongelmia hampaiden kanssa. Maitohampaat eivät vaihdu itsekseen, vaan maitohampaita joudutaan poistamaan pysyvien hampaiden tieltä. Rotuyhdistyksen teettämästä terveys- ja luonnekyselystä käy ilmi, että maitohampaita on jouduttu poistamaan 73 %:lta vastaajien koirista.
Tyypillisimpiä purentaongelmia ovat kulmahampaiden väärät asennot (esim. painaminen ikeniin/kitalakeen) ja liian pieni tila etuhampaille.
Rodulla esiintyy myös hammaspuutoksia. Rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn perusteella hammaspuutoksia esiintyy yli 18 %:lla vastaajien koirista.
Lisäksi venäjäntoylle kertyy helposti hammaskiveä, joka poistamattomana aiheuttaa ientulehdusta ja parodontiittiä. Parodontiitti on hampaan kiinnityskudossairaus, joka hoitamattomana aiheuttaa usein hampaiden irtoamisen.
Säännöllinen hampaiden harjaus ja hammaskivenpoisto onkin suun terveyden kannalta välttämätöntä.

Napatyrä:
Rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn mukaan napatyriä esiintyi 23,5 %:lla vastaajien koirista.

Muut rodulla esiintyvät sairaudet/ongelmat:
Rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn vastausten mukaan rodulla esiintyy anaalirauhasongelmia, eturauhasongelmia, hyvänlaatuisia kasvaimia, karvattomuutta, atopiaa, hotspoteja, ihotulehduksia, sikaripunkkeja, ruuansulatusongelmia ja suolistotulehduksia.

4.3.3 Yleisimmät kuolinsyyt

Yleisimmät kuolinsyyt (Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 29.12.2019)

Kuolinsyy	Keskim. elinikä	Yhteensä
Hengitystiesairaus	12 vuotta 10 kuukautta	1
Hermostollinen sairaus	7 vuotta 6 kuukautta	7
Kasvainsairaudet, syöpä	7 vuotta 8 kuukautta	10
Kuollut ilman sairauden diagnosointia	11 vuotta 2 kuukautta	3
Lopetus ilman sairauden diagnosointia	6 vuotta 7 kuukautta	2
Lopetus käytös- tai käyttäytymishäiriöiden vuoksi	6 vuotta 8 kuukautta	5
Luusto- ja nivelsairaus	5 vuotta 0 kuukautta	5
Maksan ja ruoansulatuskanavan sairaus	8 vuotta 11 kuukautta	4
Muu sairaus, jota ei ole listalla	3 vuotta 1 kuukautta	3
Pennun synnynnäinen vika tai epämuodostuma	4 vuotta 5 kuukautta	1
Selkäsairaus	8 vuotta 0 kuukautta	1
Sydänsairaus	8 vuotta 2 kuukautta	12
Synnytysvaikeus	2 vuotta 4 kuukautta	4
Tapaturma tai liikennevahinko	3 vuotta 1 kuukautta	26
Vanhuus (luonnollinen tai lopetus)	12 vuotta 3 kuukautta	19
Virtsatie- ja lisääntymiselinten sairaus	7 vuotta 1 kuukautta	3
Kuolinsyytä ei ole ilmoitettu	9 vuotta 0 kuukautta	29
Kaikki yhteensä	7 vuotta 6 kuukautta	135

Viimeisen kymmenen vuoden aikana koirien kuolinsyytä ei ole suurimmalta osalta kuolleista ilmoitettu. Suurin ilmoitettu kuolinsyy on tapaturma tai liikennevahinko. Keskimääräinen ikä vahingon sattuessa on ollut 3 vuotta ja 1 kuukautta.
Tapaturmiin todennäköisimpänä syynä on rodun pieni fyysinen koko ja koiran luonne.
Seuraavina kuolinsyinä tilastosta on luettavissa:
- vanhuus 19 koiraa (luonnollinen/lopetus) (keskim. ikä 12 v 3 kk)
- sydänsairaus 12 koiraa (keskim. ikä 8 v 2 kk)

- kasvainsairaudet, syöpä 10 koiraa (keskim. ikä 7 v 8 kk)
- hermostollinen sairaus 7 koiraa (keskim. ikä 7 v 6 kk)
- luusto- ja nivelsairaus 5 koiraa (keskim. ikä 5 v)
- lopetus käytös- tai käyttäytymishäiriöiden vuoksi 5 koiraa (keskim. ikä 6 v 8 kk)

Kuolinsyitä on ilmoitettu vain murto-osalle koirista. Tilastot muodostuvat koiranomistajan itse ilmoittamista tiedoista, joten kaikista kuolinsyistä ei välttämättä ole eläinlääkärin lausuntoa. Näin ollen kuolinsyyt voivat jäädä omistajan omaksi tulkinnaksi.
Rotuyhdistyksen teettämässä terveys- ja luonnekyselyssä nousi esille samat suurimmat kuolinsyyt.

Kuolinsyitä on ilmoitettu vain murto-osalle koirista. Tilastot muodostuvat koiranomistajan itse ilmoittamista tiedoista, joten kaikista kuolinsyistä ei välttämättä ole eläinlääkärin lausuntoa. Näin ollen kuolinsyyt voivat jäädä omistajan omaksi tulkinnaksi.

Rotuyhdistyksen teettämässä terveys- ja luonnekyselyssä nousi esille samat suurimmat kuolinsyyt.

4.3.4 Lisääntyminen

Keskimääräinen pentuekoko

Vuosi	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
Pentuekoko	2,7	3,0	2,3	2,6	2,9	2,4	2,1	2,7	2,3	2,4	2,3

Venäjäntoyden keskimääräinen pentuekoko on jo useamman vuoden ajan ollut alle 3 pentua. Koko tarkasteluajanjaksolla 2007-2017 on keskimääräinen pentuekoko ollut noin 2,5 pentua/pentue.

Astumisvaikeudet
Rodulla ei ole tavattu normaalia enempää astumisvaikeuksia ja rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn vastausten perusteella on nähtävissä samaa. Pääsääntöisesti venäjäntoy urokset ovat hyvin viriilejä ja taitavia astumaan nartun. Mahdollinen uroksen ja nartun huomattava kokoero voi aiheuttaa jonkin asteista ongelmaa.

Tiinehtymisvaikeudet
Venäjäntoylla ei ole tavattu normaalia enempää tiinehtymisvaikeuksia, mikä ilmenee myös rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn vastauksista.

Synnytysongelmat
Rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn vastausten perusteella voidaan todeta, ettei synnytysongelmia juuri ole. Pienikokoisimmilla nartuilla voi kuitenkin olla useammin vaikeuksia synnyttää normaalisti. Pentujen suuri koko saattaa altistaa nartun synnytysongelmille.

Pentujen hoitamiseen liittyvät ongelmat nartuilla
Rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn vastauksien mukaan venäjäntoy nartut hoitavat pääsääntöisesti pentunsa erinomaisesti. Mahdollinen keisarinleikkaus saattaa viivästyttää maidontuotannon alkamista ja se voi hidastaa äitikoiran leimautumista omiin pentuihinsa.

Pentukuolleisuus
Rodussa esiintyy jonkin verran kuolleena syntyviä pentuja, mutta tarkoista määristä ei ole luotettavaa tietoa. Yleinen syy pennun/pentujen kuolemaan on nartun synnytyskanavan ahtaus suhteessa kookkaaseen pentuun.
Myös polttoheikkous/nartun voimien hiipuminen voi aiheuttaa pentukuolemia.
Syntymänjälkeisiä pentujen kuolemia on jonkin verran, syynä on usein liian alhainen syntymäpaino sekä komplikaatiot synnytyksessä.

Synnynnäiset viat ja epämuodostumat
Rotuyhdistyksen teettämän terveys- ja luonnekyselyn vastausten mukaan rodun pennuilla on ilmennyt mm. kääpiökasvuisuutta, napatyriä, häntämutkia, kitalaki-, huuli- ja sierainhalkioita, sulkeutumattomia aukileita ja kivesvikoja.

4.3.5 Sairauksille ja lisääntymisongelmille altistavat anatomiset piirteet

Rotumääritelmän mukaisella venäjäntoylla ei voida katsoa olevan erityisiä sairauksille ja lisääntymisongelmille altistavia anatomisia piirteitä. Rotutyypin vakiintumattomuuden vuoksi rakenteelliset puutteet ovat kuitenkin verrattain yleinen ongelma.

Rodussa tavataan molemmissa karvanlaaduissa liian hentoluustoisia yksilöitä. Liioitellun hento luusto altistaa koirat murtuma ja traumatyyppisille onnettomuuksille. Liioitellun pienen koon suosiminen ei ole suositeltavaa. Hyvin pienikokoisilla koirilla voi ilmetä ongelmia synnytyksissä. Koirien kokoon tulee kiinnittää huomiota pysyen kuitenkin rotumääritelmässä.

Lyhytkarvaisilla venäjäntoylla tavataan ohutta karvapeitettä ja jopa kaljuja alueita. Puutteellinen, ohut karvapeite altistaa koiran kylmyydelle/auringossa palamiselle sekä iho-ongelmille.

Liian kapea alaleuka on rodullamme suhteellisen yleinen. Liian kapea alaleuka altistaa koiran hammasongelmille, joista tyypillisimpiä ovat kulmahampaiden väärät asennot (esim. painaminen ikeniin/kitalakeen) ja liian pieni tila etuhampaille.
Rodulla esiintyy myös hammaspuutoksia ja hampaisiin/purentaan tulisi kiinnittää jatkossa suurempaa huomiota. Hampaiden kokoon tulee myös kiinnittää huomiota, sillä pieni/ahdas suu on selvästi yhteydessä moniin hammasongelmiin. Rodulla on alttius parodontiitille ja hampaiden hoitoon tuleekin kiinnittää erityistä huomiota. Hampaiden säännöllinen harjaus sekä hammaskivenpoisto ehkäisevät parodontiitin aiheuttamaa ennenaikaista hampaiden poiston tarvetta.

Rodulla ei ole tavattu lisääntymisongelmille altistavia anatomisia piirteitä.

4.3.6 Yhteenveto rodun keskeisimmistä ongelmista terveydessä ja lisääntymisessä

Keskeisimmät ongelmakohdat
Kuten kohdassa 4.3.5 mainittiin, venäjäntoyden lisääntymisessä ei ole ollut mainittavia ongelmia.

Patellaluksaatio
Venäjäntoylla esiintyy patellaluksaatiota eri asteisina. Rodulla luksaatiolle altistaa takaraajojen rakennevirheet, esim. liian suorat polvikulmaukset, länkisäärisyys ja raajojen sisään- tai

uloskiertyminen. Huolestuttavaa on, että koirien omistajat eivät välttämättä käytä oireilevia koiria virallisissa polvitutkimuksissa vaan leikkauttavat polvia epävirallisten diagnoosien jälkeen, jolloin tulokset eivät näy tilastoissa. Virallinen polvitutkimustulos annetaan yli 12 kk vanhalle koiralle ja tulos on voimassa 2 vuotta alle kolmevuotiaana tutkitulla koiralla. Yli kolmevuotiaalle koiralle tehty tutkimus on voimassa pysyvästi.
Venäjäntoyt tutkitaan yleisimmin vuoden ikäisenä, mutta tutkimusta ei aina pidetä voimassa. Tulisi kuitenkin huomioida, että patellaluksaatio voi pahentua iän myötä, eikä nuorena saatu tulos ole välttämättä lopullinen. Venäjäntoyta käytetään jalostukseen suhteellisen nuorina, jolloin ongelmaksi voi muodostua se, että koiralla on jo paljon jälkeläisiä ja myöhemmässä tutkimuksessa siltä löydetäänkin pahentunut patellaluksaatio. Tämän vuoksi nuorten koirien jalostuskäyttöä tulisi rajoittaa.
Patellaluksaation yleistyessä rodulle tulee harkita PEVISA-ohjelmaa polvien tutkimisen osalta.

Silmät
Venäjäntoyden silmäsairauksista yleisimmät ovat lasiaisen rappeuma, distichiasis, caruncular trichiasis ja kortikaalinen katarakta.
Rodussa on ilmennyt ensimmäiset PRA-löydökset (etenevä verkkokalvon surkastuma) vuonna 2013. Vuosina 2007-2017 PRA-löydöksiä on ollut yhteensä 3 kpl. Tilannetta tulee seurata.
Silmäsairauksien lisääntymisen estämiseksi, tulisi jalostukseen käytettävien koirien silmät tarkastaa useamman kerran. ECVOn suositus on tutkituttaa jalostukseen käytettävät koirat vuosittain.
Silmäsairauksien yleistyessä tulee rodulle harkita PEVISA-ohjelmaa silmien tutkimisen osalta.

Sydän
Venäjäntoyden sydämiä on tutkittu virallisesti todella vähän. Vasta viime vuosina on alettu ottamaan virallisia auskultaatiotutkimuksia. Sivuääniä on löydetty muutamia.
Vaikka tutkimuksia ja diagnooseja on vähän, ovat sydänsairaudet yksi suurimmista venäjäntoyden kuolinsyistä. Rodun yksilöitä sairastuu sydänsairauksiin suhteellisen nuorena. Kuolinsyytilastoa tulkittaessa täytyy huomioida, että kuolinsyy on ilmoitettu vain murto-osalla koirista. Virallisten sydäntutkimusten puuttuessa, todellinen sydänsairauksiin kuolleiden määrä voi olla huomattavasti suurempi.
Rodulla ilmenneiden sydänongelmien vuoksi olisi hyvä vähintään kuunteluttaa sydän virallisesti.

Epilepsia
Venäjäntoylla epilepsia nousee esille kuolinsyytilastossa. Harrastajien keskuudessa on tullut ilmi useita epilepsiatapauksia. Rodussa on vahva epäily epilepsiaa periyttävästä suvusta. Tapausten tilastointi ja määrän arviointi on hankalaa virallisten diagnoosien puuttuessa.

Hampaat
Venäjäntoylla on usein ongelmia hampaiden kanssa. Maitohampaat eivät vaihdu itsekseen, vaan maitohampaita joudutaan poistamaan pysyvien hampaiden tieltä. Tyypillisimpiä purentaongelmia ovat kulmahampaiden väärät asennot (esim. painaminen ikeniin/kitalakeen) ja liian pieni tila etuhampaille. Rodulla esiintyy myös hammaspuutoksia. Lisäksi venäjäntoylle kertyy helposti hammaskiveä, joka poistamattomana aiheuttaa ientulehdusta ja parodontiittiä. Parodontiitti on hampaan kiinnityskudossairaus, joka hoitamattomana aiheuttaa usein hampaiden irtoamisen.
Säännöllinen hampaiden harjaus ja hammaskivenpoisto onkin suun terveyden kannalta välttämätöntä.

Kivekset

Rodussa esiintyy kivesvikaa runsaasti. Periytymismallin tuntemattomuuden ja rodun kapean geenipohjan vuoksi ei voida sulkea kivesvikaisten yksilöiden lähisukulaisia pois jalostuksesta. Joskin näiden käytölle tulee olla vahvat perustelut.

4.4. ULKOMUOTO

4.4.1 Rotumääritelmä

VENÄJÄNTOY (RUSSKIY TOY) Ryhmä: 9
Alkuperämaa: Venäjä FCI:n numero: 352
Hyväksytty: FCI 5.12.2017
Kennelliitto 5.6.2018

KÄYTTÖTARKOITUS: Seurakoira.
FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 9 seura- ja kääpiökoirat alaryhmä 9 mannermaiset kääpiöspanielit ja venäjäntoyt.
Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Venäjän suosituimpia kääpiökoiria 1900-luvun alussa oli englanninkääpiöterrieri. Puhdasrotuisten kääpiöterriereiden kasvatus kuitenkin loppui lähes kokonaan vuosina 1920–1950, ja koirien lukumäärä putosi huolestuttavan alhaiselle tasolle. Vasta 1950-luvun puolivälissä venäläiset koirankasvattajat alkoivat elvyttää rotua, mutta lähes kaikilta jalostukseen käytetyiltä koirilta puuttui sukutaulu, eivätkä monet olleet edes puhdasrotuisia. Näille kääpiöterriereille laadittu rotumääritelmä poikkesi merkittävästi englanninkääpiöterrierin rotumääritelmästä, ja siitä lähtien rodun kehitys Venäjällä kulki omia teitään. Lokakuun 12. päivänä 1958 syntyi urospentu, jonka molemmat vanhemmat olivat lyhytkarvaisia, joskin toisella niistä oli hieman pitempi karvapeite. Sille kasvoi korviin ja raajoihin näyttävät hapsut, ja tämä piirre päätettiin säilyttää. Tällä uroksella astutettiin narttu, jolla myös oli melko pitkä karva, ja näin syntyi venäjäntoyn pitkäkarvainen muunnos, jota alettiin kutsua pitkäkarvaiseksi moskovankääpiöterrieriksi. Moskovalaisella koirankasvattajalla Jevgenia Fominitšana Žarovalla oli merkittävä osuus tämän muunnoksen kehittämisessä. Pitkän jalostustyön tuloksena luotiin huolellisella valinnalla uusi rotu eli venäjäntoy, josta oli kaksi muunnosta: pitkäkarvainen ja lyhytkarvainen.

YLEISVAIKUTELMA: Pieni, tyylikäs, hyvin sopusuhtainen, korkearaajainen koira, jolla on kevyt luusto ja litteät lihakset. Sukupuolten väliset erot ovat vähäiset.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituus on yhtä suuri kuin säkäkorkeus. Eturaajan korkeus kyynärpään kohdalla on vain hieman yli puolet säkäkorkeudesta. Rintakehä ulottuu kyynärpäähän. Kuono on lyhyempi kuin kallo-osa.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Vilkas, hyvin iloinen, ei pelokas eikä aggressiivinen. Hyvin utelias, omistajaansa hyvin kiintynyt.

PÄÄ: Pieni suhteessa runkoon. Kevyt ja kuiva, ylhäältä katsottuna kiilamainen. Niskakyhmy ei ole selvästi erottuva.
Kallo: Korkea, ei liian leveä (leveys poskikaarien kohdalla ei ole kallon syvyyttä suurempi).
Otsa hieman pyöristyvä. Kallo-osa on selvästi pyöristynyt mutta ei liioiteltu.

Otsapenger: Selvästi erottuva, keskisyvä Kirsu: Pieni ja hyvin kehittynyt; avoimet sieraimet. Väriltään musta tai karvapeitteen väriin sointuva.
Kuono: Kuiva ja kirsua kohti vähitellen kapeneva. Hieman kalloa lyhyempi, 1/3– 2/5 koko pään pituudesta. Kuononselkä on suora.
Huulet: Ohuet, kuivat ja tiiviit, tummat tai karvapeitteen väriin sointuvat.
Leuat / hampaat: Leikkaava purenta; 2 tai 3 etuhammasparin tasapurenta hyväksytään muta se ei ole toivottu. Hampaat valkoiset ja keskikokoiset.
Posket: Litteät, vain hieman ulkonevat.
Silmät: Melko suuret, pyöreät, ilmeikkäät, kaukana toisistaan ja suoraan eteenpäin katsovat. Väriltään mahdollisimman tummat. Silmäluomet ovat tiiviit ja tummat tai karvapeitteen väriin sointuvat. Ilme on itsekäs, älykäs, utelias ja ystävällinen.
Korvat: Suuret, ohuet, korkealle kiinnittyneet ja pystyt. Pitkän tasasivuisen kolmion muotoiset, lähes pystyasentoiset. Pitkäkarvaisella muunnoksella ne voivat olla hieman leveäasentoisemmat.

KAULA: Pitkä, kuiva ja korkea-asentoinen.

RUNKO
Ylälinja: Kohtuullisesti ja vähitellen säästä hännäntyveä kohti laskeva.
Säkä: Hieman erottuva.
Selkä: Vahva ja suora.
Lanne: Lyhyt, riittävän lihaksikas ja hieman kaareva.
Lantio: Keskileveä ja riittävän pitkä, viistous vaakatasoon nähden noin 15°.
Rintakehä: Kyynärpäihin ulottuva, poikkileikkaukseltaan hieman litteä soikio.
Alalinja ja vatsa: Vatsa on kuroutunut ja vetäytyy ylös kohti kupeita muodostaen kauniisti kaartuvan linjan rintakehästä kupeisiin.

HÄNTÄ: Keskipitkä, sapelin tai sirpin muotoinen, ei tiukasti kiertyvä eikä mutkainen, keskikorkealle kiinnittynyt. Koiran liikkuessa hännän asento ei saa olla selkälinjan alapuolella eikä litteästi selän päällä. 2–4 nikaman pituiseksi typistetty häntä hyväksytään. (Huom. Suomessa typistyskielto.)

RAAJAT
ETURAAJAT: Yleisvaikutelma: Edestä katsottuna eturaajat ovat suorat ja yhdensuuntaiset, sivusta katsottuna ne asettuvat rungon alle. Etäisyys maasta kyynärpäähän on vain hieman yli puolet säkäkorkeudesta.
Lavat: Kohtuullisen pitkät, eivät liian viistot.
Olkavarret: Suunnilleen yhtä pitkät kuin lapa. Lapaluun ja olkavarren välinen kulma on 100°-110°.
Kyynärpäät: Rungon suuntaiset.
Kyynärvarret: Pitkät ja suorat.
Ranteet: Kuivat.
Välikämmenet: Edestä katsottuna suorat, sivusta katsottuna lähes pystysuorat.
Etukäpälät: Pienet ja soikeat, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset. Varpaat ovat kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä. Kynnet ja joustavat päkiät ovat mustat tai karvapeitteen väriin sointuvat.

TAKARAAJAT:
Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset, koiran seistessä hieman leveäasentoisemmat kuin eturaajat. Sivusta katsottuna asettuvat hieman rungon taakse. Polvet ja kintereet ovat kohtuullisesti kulmautuneet, kulmaukset sopusoinnussa etukulmausten kanssa.
Reidet: Kohtuullisen pitkät. Lihakset ovat kuivat ja kehittyneet.
Sääret: Suunnilleen yhtä pitkät kuin reidet.
Kintereet: Kohtuullisesti kulmautuneet.
Välijalat: Pystysuorat ja yhdensuuntaiset.
Takakäpälät: Kaareutuneet ja tiiviit, hieman etukäpäliä kapeammat, eivät sisäeivätkä ulkokierteiset. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä. Kynnet ja päkiät ovat mustat tai karvapeitteen väriin sointuvat.

LIIKKEET: Vaivattomat, yhdensuuntaiset, kevyet ja eloisat, kohtuullinen askelpituus. Ylälinja on suora ja säilyy vakaana koiran liikkuessa, mutta hieman korkea säkä sallitaan. Liikkeessä pää on ylpeästi korkealla ja häntä riittävän korkeaasentoinen.

NAHKA: Ohut ja tiiviisti rungonmyötäinen.

KARVAPEITE
Karva: Rodussa on kaksi muunnosta: lyhytkarvainen ja pitkäkarvainen.
Lyhytkarvainen: Karva on lyhyttä, pinnanmyötäistä ja kiiltävää. Ei aluskarvaa eikä karvattomia alueita.
Pitkäkarvainen: Rungon peittää kohtalaisen pitkä (3–5 cm), suora tai hieman laineikas pinnanmyötäinen karva. Päässä ja raajojen etuosassa karva on lyhyttä ja pinnanmyötäistä. Raajojen takaosassa ja hännässä on selvät hapsut. Korvissa on runsaat, pitkien karvojen muodostamat hapsut. Aikuisilla koirilla hapsujen tulisi peittää kokonaan korvan ulkoreuna ja kärki. Rungon karvapeite ei saa näyttää pörröiseltä tai sotkuiselta.
Väri: Musta, maksanruskea, sininen tai liila ja näissä kaikissa punaruskeat (tan) merkit; punainen mustin, sinisin, maksanruskein tai liilanvärisin karvankärjin; punainen; kellanruskea; kermaväri. Kirsun väri sointuu karvapeitteen väriin.

KOKO JA PAINO
Säkäkorkeus: Urokset ja nartut 22–27 cm, ihanne 25 cm.
Paino: Urokset ja nartut korkeintaan 3 kg, ihanne 2,3 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.
• pelokas käyttäytyminen
• alle 22 cm tai yli 27 cm säkäkorkeus
• pitkä runko; liian köyristyvä lanne; jyrkästi laskeva lantio
• 1 tai 2 etuhampaan puuttuminen ylä- tai alaleuasta
• pitkäkarvaisella muunnoksella: puolipystyt korvat, jos syynä eivät ole raskaat, liian pitkät korvakarvat
• lyhytkarvaisella muunnoksella: pehmeät korvat

• heikko alaleuka
• terävä tai raskas kuono-osa; kovera tai kyömy kuononselkä
• sisäkierteiset kyynärpäät, ulkokierteiset käpälät
• niukat etu- ja takakulmaukset
• ylikulmautuneet polvet ja kintereet
• häntävirheet: alas kiinnittynyt, kiertyvä tai spiraalimaisesti käyrä häntä, selällä makaava häntä
• vähäiset karvattomat alueet lyhytkarvaisilla koirilla
• liian pitkä, avoin tai hieman laineikas runkokarva pitkäkarvaisilla koirilla; pörröinen tai pysty karva; hännän koristekarvoituksen puuttuminen
• pienet valkoiset merkit rinnassa ja varpaissa
• liian laajat tai nokiset punaruskeat merkit

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:
• vihaisuus tai liiallinen arkuus
• selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
• ylä- tai alapurenta; kaikki etuhampaat tasapurennassa; vino purenta; yhdenkin kulmahampaan puuttuminen; useamman kuin kahden etuhampaan puuttuminen kummassa tahansa leuassa
• kitalakeen tai ikeniin painuvat alakulmahampaat
• kieli koko ajan näkyvissä suun ollessa kiinni
• päälakiaukile yli 9 kk ikäisillä koirilla
• matalaraajaisuus
• liian voimakas, massiivinen rintakehä
• lyhytkarvaisella muunnoksella puolipystyt korvat
• pitkäkarvaisella muunnoksella riippuvat korvat
• lyhytkarvainen muunnos: useat karvattomat laikut (yli 25 %), hyvin pehmeä, sotkuinen, avoin runkokarva, liian pitkä karvapeite, jossa selvät hapsut raajoissa ja hännässä, trimmattu karvapeite
• pitkäkarvainen muunnos: korvahapsujen puuttuminen, kihara karvapeite tai hapsut, trimmattu runkokarva, puolipystyt korvat, joissa ei hapsuja
• kiertyvä häntä, häntämutkat
• valkoiset laikut päässä, kurkussa, välikämmenen/välijalan yläpuolella; suuret valkoiset laikut rinnassa; raidalliset (brindle) laikut; muu kuin rotumääritelmässä määritelty väri
• säkäkorkeus yli 29 cm tai alle 18 cm
• paino yli 3 kg tai alle 1,5 kg

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivestä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.

4.4.2 Näyttelyt ja jalostustarkastukset

Rodun koirien näyttelykäynnit

Näyttelytulokset/laatuarvosanat 2007-2017:
(Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 28.6.2018)

Laatuarvosana	ERI	EH	H	T	EVA	HYL	Tuloksia yht. (kpl)
Tulokset	67% (1957 tulosta)	24% (690 tulosta)	6% (185 tulosta)	1% (28 tulosta)	1% (22 tulosta)	1% (31 tulosta)	2913 tulosta

Taulukosta ilmenee kyseisenä ajanjaksona saatujen laatuarvosanojen määrä ja prosenttiosuus ajanjakson aikana suoritetuista näyttelykäynneistä yhteensä.
EVA ja HYL tulokset näyttävät näyttelyarvostelujen perusteella johtuvan suurimmaksi osaksi purentavioista ja luonteesta.

Näyttelykäynnit 2007-2017 (Kennelliiton jalostustietojärjestelmä 28.6.2018)

Vuosi	Tulokset (kpl)
2007	256
2008	269
2009	259
2010	231
2011	295
2012	242
2013	278
2014	344
2015	252
2016	259
2017	228

Taulukossa on eriteltynä vuosittaiset näyttelykäyntien lukumäärät kappaleittain. Vuoden 2014 selvästi muita suurempi käyntimäärä selittyy Helsingissä järjestetyn Maailman Voittaja-näyttelyn suurella osallistujamäärällä.
Muutoin näyttelykäyntien määrä on vuosittain suhteellisen tasaista.

Rodun koirien jalostustarkastukset
Venäjäntoy rodulla ei ole ollut jalostustarkastuksia.

4.4.3 Ulkomuoto ja rodun käyttötarkoitus

Pieni, tyylikäs, hyvin sopusuhtainen, korkearaajainen koira, jolla on kevyt luusto ja litteät lihakset. Sukupuolten väliset erot ovat vähäiset. Rungon pituus on yhtä suuri kuin säkäkorkeus. Eturaajan korkeus kyynärpään kohdalla on vain hieman yli puolet säkäkorkeudesta. Rintakehä ulottuu kyynärpäähän. Kuono on lyhyempi kuin kallo-osa. Rodun käyttötarkoitus on seurakoira.

4.4.4 Yhteenveto rodun keskeisimmistä ulkomuoto- ja rakenneongelmista

Ulkomuodon osalta tulee kiinnittää huomiota erityisesti runkoon, rintakehään, mittasuhteisiin ja liikkeisiin. Rotutyyppi ei ole myöskään vielä vakiintunut.
Rodussa esiintyy edelleen hyvin pieniä ja hyvin suuria yksilöitä.

Venäjäntoyn pään tulisi olla pieni suhteessa runkoon. Kevyt ja kuiva, ylhäältä katsottuna kiilamainen. Kallo on korkea, ei liian leveä (leveys poskikaarien kohdalla ei ole kallon syvyyttä suurempi). Otsa hieman pyöristyvä. Kallo-osa on selvästi pyöristynyt mutta ei liioiteltu. Otsapenger on selvästi erottuva, keskisyvä. Rodussa on hieman yleistynyt ns. ”mäyräkoirapää”, jossa esim. otsapenger on vain hieman erottuva.
Kuono-osan tulisi olla kalloa hieman lyhyempi. Rodussa ilmenee jonkin verran pitkää ja kevyttä kuono-osaa.
Rodussa esiintyy puutteellista rintakehän syvyyttä ja pituutta.
Rodun eturaajojen tulisi olla suorat ja yhdensuuntaiset sekä asettua sivusta katsottuna rungon alle. Kyynärpäiden tulisi olla rungon suuntaiset, ei ulospäin kääntyneet ja rintakehän tulisi yltää kyynärpäihin. Rodussa esiintyy paljon löysiä kyynärpäitä, jotka ovat helposti havaittavissa koiran liikkuessa ja seisoessa. Myös olkavarren pituudessa ja asennossa on puutteita.

Ylälinjan tulisi olla kohtuullisesti ja vähitellen säästä hännäntyveä kohti laskeva. Rodussa esiintyy paljon virheellistä ylälinjaa, joka näkyy varsinkin liikkeessä koiran ns. pudotessa eteen. Tällöin koira liikkuu takakorkeana. Rodulla tavataan myös pitkää lanneosaa, joka usein pyöristyy liikkeessä.

Rodun takaraajojen tulisi olla takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset, hieman eturaajoja leveämmälle asettuneet.
Rodussa esiintyy paljon liian niukkoja etu- ja takakulmauksia. Etu- ja takakulmauksien epätasapaino on myös suhteellisen yleinen ongelma. Varsinkin suoria polvikulmauksia tavataan rodussa ja tämä voi altistaa patellaluksaatiolle. Puutteelliset kulmaukset näkyvät, sekä koiran seistessä, että liikkeissä.
Venäjäntoyden liikkeiden tulisi olla vaivattomat, yhdensuuntaiset, kevyet ja eloisat sekä askelpituuden tulisi olla kohtuullinen. Liikkeessä ylälinja on suora ja säilyy vakaana, mutta hieman korkea säkä sallitaan. Liikkeessä pää on ylpeästi korkealla ja häntä riittävän korkea-asentoinen.
Rodussa tavataan ristiin astumista, pihtikinttuisuutta, länkisäärisyyttä ja lyhyttä töpöttävää liikettä.

Karvapeitteen tulisi olla lyhytkarvaisella lyhyttä, pinnanmyötäistä ja kiiltävää. Ei aluskarvaa eikä karvattomia alueita. Pitkäkarvaisella rungon peittää kohtalaisen pitkä (3–5 cm), suora tai hieman laineikas pinnanmyötäinen karva. Päässä ja raajojen etuosassa karva on lyhyttä ja pinnanmyötäistä. Raajojen takaosassa ja hännässä on selvät hapsut. Korvissa on runsaat, pitkien karvojen muodostamat hapsut. Aikuisilla koirilla hapsujen tulisi peittää kokonaan korvan ulkoreuna ja kärki. Rungon karvapeite ei saa näyttää pörröiseltä tai sotkuiselta.
Rodussa esiintyy lyhytkarvaisilla yksilöillä liian ohutta karvapeitettä, sekä kaljuja alueita. Pitkäkarvaisilla esiintyy jonkin verran pörröisyyttä, liian lyhyttä peitinkarvaa sekä puutteellisia korvahapsuja.

Ongelmien mahdollisia syitä
Jalostukseen käytettävien koirien taso on vaihteleva. Jalostusvalintoja tehdessä kasvattajat eivät ole arvioineet kriittisesti oman koiransa ulkomuotoa. Jalostukseen on käytetty hyvin erityyppisiä koiria ulkomuodon, koon, liikkeiden ja värien suhteen. Jalostukseen käytetään myös koiria, joilla ei ole näyttelytulosta lainkaan. Tällöin koirasta on hyvin hankala sanoa, kuinka hyvin se vastaa rotumääritelmää. Jalostusvalintoja tehdessä näyttelyissä käymättömälle koiralle on vaikeaa löytää sopivaa kumppania, koska koiran ulkomuodosta ei ole laatuarviota. Laatuarvion myötä koiran ulkomuodon heikkoudet ja vahvuudet tulevat ilmi, jolloin on helpompi löytää sille sopiva kumppani, jolla ei olisi samoja puutteita.

Varsinkin uroksia käytetään paljon jo nuorena, joka johtaa siihen, että nuorella uroksella on paljon jälkeläisiä jo ennen kuin on ehditty nähdä millaista jälkeä se periyttää. Pahimmassa tapauksessa näin saadaan aikaan paljonkin jälkeläisiä, joiden ulkomuodossa saattaa olla suuriakin puutteita. Nuorta koiraa käytettäessä olisi hyvä odottaa ensimmäisen pentueen kasvamista ja kehittymistä, jotta nähdään millaisia yksilöitä jälkeläisistä kehittyy.
Näyttelytuloksia tulkittaessa on huomioitava myös, että rotu on vieläkin suhteellisen tuntematon, eikä kaikilla rodun arvosteluoikeudet omaavilla ulkomuototuomareilla ole selvää käsitystä miltä rodun kuuluisi näyttää. Tällöin korkeasti palkituksi voi tulla koiria, joilla on selviä virheitä rakenteessa. Yksilön mahdollisimman tasaiset näyttelykäyntien tulokset useista näyttelyistä kertovat enemmän kuin yksittäisen näyttelykäynnin tulos.

5. YHTEENVETO AIEMMAN JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMAN TOTEUTUMISESTA

Rodun edellisen jalostuksen tavoiteohjelman voimassaolokausi
Rodulla ei ole aiempaa jalostuksen tavoiteohjelmaa.

6. JALOSTUKSEN TAVOITTEET JA TOTEUTUS

6.1 JALOSTUKSEN TAVOITTEET

Jalostuspohja
Tavoitteena on lisätä rodun monimuotoisuutta. Jalostukseen pyritään käyttämään suurempaa osaa venäjäntoykannasta. Muistaen kuitenkin, että jalostusyksilöiden valinnassa tulee huomioida koiran kokonaisuus, terveys, luonne ja ulkomuoto yhdessä. Mikäli em. ominaisuuksissa ilmenee puutteita, tällaisen yksilön käyttöä jalostuksessa tulee harkita huolellisesti. Tavoitteena on vähentää yksittäisten urosten liiallista käyttöä.

Käyttäytyminen ja luonne
Pyritään säilyttämään rotumääritelmän mukainen luonne: eloisa, utelias ja temperamenttinen koira, joka ei saa olla aggressiivinen eikä arka. Pyritään säilyttämään rodun seurakoiramainen luonne. Tavoitteena on pyrkiä vähentämään koirien arkuutta kiinnittämällä huomiota jalostukseen käytettävien koirien luonteisiin.

Käyttöominaisuudet
Rotu ei ole varsinaisesti käyttörotu. Tavoitteena on rodun säilyminen monipuolisena harrastuskoirana.

Terveys ja lisääntyminen
Virallisten terveystutkimusten tärkeyttä tulee korostaa. Kasvattajien on mahdotonta tietää mikä on heidän kasvatustyön suunta ja tulos, jos he eivät tutkituta koiriaan ja niiden jälkeläisiä virallisesti. Tavoitteena on myös saada ns. kotikoirien omistajat teettämään viralliset terveystutkimukset koirilleen. Kasvattajien tulisi huomioida yhdistyksen antamat jalostussuositukset jalostusvalintoja tehdessään.

Ulkomuoto

Tavoitteena on saada ulkomuoto yhtenäisemmäksi ja vastaamaan paremmin rotumääritelmää. Rodun rakennetta tulisi pyrkiä parantamaan, kuitenkin rodun erityispiirteet säilyttäen. Rodun kokoon tulisi kiinnittää huomiota ja pyrkiä pitämään koko rotumääritelmän mukaisena, vaikka rotuyhdistyksen teettämässä terveys- ja luonnekyselyssä suurin osa vastanneiden koirista säkäkorkeudeltaan ja painoltaan rotumääritelmän rajoihin asettuivatkin. Huomattavaa on, että reilu 20 % vastanneiden koirista asettui painon mukaan vain 1-2 kg välille. Tämä on syytä huomioida jalostuksessa. Ulkomuodollisesti erinomainen, mutta luonneominaisuuksiltaan ja terveydeltään puutteellinen koira on rodun jalostusta ajatellen arvoton yksilö. Tavoitteena on saada ns. kotikoirien omistajat viemään koiransa näyttelyihin, jolloin koiran ulkomuodosta saataisiin laatuarvostelu. Rotuyhdistys voi myös järjestää jalostustarkastuksia koirille, joita käytetä näyttelyissä. Tämän myötä myös ns. kotikoirien jalostuskäyttöä saataisiin lisättyä.

6.2 SUOSITUKSET JALOSTUSKOIRILLE JA YHDISTELMILLE

Kasvattajan tulee kasvatustyössään noudattaa niitä ohjeita, sääntöjä ja suosituksia, jotka Suomen Kennelliitto on antanut.

Suomen Venäjäntoyt ry:n jalostussuositukset:

- Vanhempien tulisi olla astutushetkellä 18 kuukautta täyttäneitä
- Ensimmäistä kertaa jalostukseen käytettävän nartun tulisi olla enintään 4-vuotias
- Jalostukseen käytettävän nartun tulisi olla vähintään 2 kg:n painoinen
- Vanhemmilla tulisi olla näyttelytuloksena vähintään EH (erittäin hyvä)
- Vanhemmilla tulisi olla normaali leikkaava purenta
- Vanhempien tulisi olla kaikin puolin terveitä, eivätkä ne saa tiedettävästi kantaa perinnöllisiä sairauksia
- Vanhempien tulisi olla luonteeltaan rodunomaisia (ei aggressiivisia/arkoja). Voimakkaasti eroahdistuneita koiria ei saa käyttää jalostukseen.
- Vanhemmilla tulisi olla voimassa oleva, virallinen silmä- ja polvitarkastustulos ennen astutusta (virallisen polvilausunnon alaikäraja on 12 kk)
- Polvien tulisi olla terveet (0/0)
- Silmien tulisi olla terveet. Jalostukseen ei pidä käyttää:
    - PRA
    - perinnöllinen harmaakaihi
    - tRD
    - iris-linssi PPM
    - iris-kornea PPM
    - PHTVL/PHPV aste 2-6 diagnoosin saanutta koiraa
- Muiden silmäsairauksien osalta kahta silmäsairausdiagnoosin saanutta yksilöä ei tulisi yhdistää
- Epilepsiaa sairastavaa koiraa ei saa käyttää jalostukseen

Lisäsuositukset ja tarkennukset jalostukseen käytettäville koirille:

- Jalostukseen ei saa käyttää koiraa, joka kärsii allergiasta tai atopiasta tai karvattomuudesta. Lisäksi tulee huomioida, että syntyvien pentujen genotyyppi sinidiluutio-alleelin suhteen ei aiheuttaisi koirille terveysongelmia tai vikoja

- Kuolinsyytilaston ja rodun terveyskyselyssä esiin tulleiden sydänsairauksien määrän johdosta jalostustoimikunta suosittelee jalostukseen käytettäville koirille sydämen auskultaatiotutkimusta. Mikäli koiralta löytyy sydämen sivuääni, tulee koiralle teettää sydämen ultraäänitutkimus ja jos tutkimuksessa havaitaan läppävuoto, ei kyseistä koiraa saa käyttää jalostukseen

- Jalostukseen ei saa käyttää koiraa jolla on epilepsia tai muita neurologisia oireita. Syringomyeliaa (SM)/chiari-tyyppistä epämuodostumaa (CM) sairastavaa koiraa ei saa käyttää jalostukseen, eikä yhdistelmää josta sairaita koiria on syntynyt, saa uusia. Syringomyelia diagnoosin saaneen koiran lähisukulaisten käyttöä tulisi välttää tai ainakin jalostukseen suunnitellut yksilöt tulisi tutkia ennen jalostuskäyttöä

- Legg-Perthes-diagnoosin saanutta koiraa ei saa käyttää jalostukseen

- Synnynnäisen rakenteellisen vian tai heikkouden takia kirurgisesti korjattuja koiria ei saa käyttää jalostukseen. Tällaisia vikoja ovat mm. polvilumpioluksaatio ja epänormaali purenta

- Jalostukseen käytettävien yksilöiden purennassa ja hampaissa tulisi huomioida, että hampaat ovat riittävän suuret, purenta on leikkaava, kulmahampaat ovat oikein asettuneet (eivät saa painaa ikeneen) eikä koiralla saa olla ylä- tai alapurentaa. Yksilöt, joilla on hammaspuutoksia, tulisi yhdistää vain täyden hampaiston omaavan yksilön kanssa

- Jalostusyksilöiden valinnassa tulisi kiinnittää huomiota siihen, ettei molemmilla yksilöillä ole samanlaisia rakenteellisia virheitä

- Ulkomaisen koiran jalostuskäytössä tulisi noudattaa samoja suosituksia ja tuontikoirat tulisi tutkia myös Suomessa, jotta tulokset olisivat vertailukelpoisia

- Sairauksien osalta tulisi ohjenuorana pitää, ettei sellaisia yhdistelmiä uusita, joista on tullut sairaita yksilöitä. Lisäksi tulee välttää todettuihin/epäiltyihin kantajiin linjaamista

Suositus yksittäisen koiran maksimijälkeläismäärälle
Kennelliiton suosituksen mukaan yksittäisen koiran jälkeläismäärä sen elinaikana ei saisi olla enempää kuin 5 % sukupolven rekisteröinneistä, jotta turvataan rodun monimuotoisuus. Neljän viime vuoden eli yhden sukupolven aikana on rekisteröity venäjäntoyta yhteensä 418, jolloin suositus yhden koiran **elinikäiselle** jälkeläismäärälle on 21 jälkeläistä.

6.3 ROTUJÄRJESTÖN TOIMENPITEET

Suomen Kääpiökoirat ry on Suomen Kennelliiton virallisen kennelorganisaation piirissä toimiva rotujärjestö. Suomen Venäjäntoyt ry on Suomen Kääpiökoirat ry:n (SKKY) alainen rotuyhdistys. SKKY huolehtii edustamiensa rotujen edunvalvonnasta Suomen Kennelliitossa. Yhdistys pitää yhteyttä jäsenyhdistyksiinsä ja yhdessä niiden kanssa kehittää terveiden kääpiökoirien jalostusta ja kääpiökoiraharrastusta. Rotujärjestö huolehtii rotujensa ulkomuototuomarikoulutuksesta, minkä lisäksi toimintaan kuuluvat jäsenistölle järjestettävät kasvattaja- ja muut koulutustapahtumat. Rotujärjestöllä on oma edustajansa Suomen Kennelliiton valtuustossa. SKKY ottaa aktiivisesti kantaa

kennelharrastukseen liittyvissä kysymyksissä.

Rotujärjestö tekee yhteistyötä myös muiden rotujärjestöjen kanssa. Tavoitteena on tehokkaampi edunvalvonta ja vaikutusmahdollisuudet Suomen Kennelliiton päättävissä elimissä. Terveys- ja jalostustoimikunta seuraa SKKY:n rotujen terveystilannetta sekä jäsenyhdistysten laatimia jalostusohjeistuksia. SKKY hyväksyy ja vahvistaa Suomen Kennelliitolle jalostuksentavoiteohjelman.
Rotuyhdistys tekee kuitenkin pääosan rodun jalostuksenohjauksesta, laatii jalostuksen tavoiteohjelman sekä vastaa tavoitteiden toteutumisesta.

6.4 UHAT JA MAHDOLLISUUDET SEKÄ VARAUTUMINEN ONGELMIIN

Rodun jalostuksen suurimmat uhat ja mahdollisuudet

Uhat

- jakautuminen eri linjoihin: näyttely- ja ns. kotikoiriin
- tuontikoirien käyttö geenipohjaa laajentamattomasti
- kannan geenipohjan pieneneminen entisestään
- pentueiden korkeat sukusiitosprosentit
- terveystutkimustulosten huomiotta jättäminen
- patellaluksaation lisääntyminen
- sydänongelmien lisääntyminen
- silmäsairauksien lisääntyminen
- Kennelliiton jalostustietojärjestelmän ulkopuolelle jäävät tilastoimattomat sairaudet esim. epilepsia, Legg-Perthes
- luonneongelmat (arkuus, pelkoaggressiivisuus)
- kasvattajien erilaiset tulkinnat rotumääritelmän mukaisesta luonteesta (esim. vilkkaus vrt. ylikierroksilla käyminen)
- uudessa rotumääritelmässä koon pieneneminen (synnytysvaikeudet, tapaturmat)
- uudessa rotumääritelmässä sallittujen värien mukanaan tuomat ongelmat (diluutiovärit)

Ongelmat

- kasvattajat eivät ole sitoutuneet rotuyhdistyksen jalostustavoitteisiin
- rodun lisääntynyt suosio ja siitä johtuva kasvatuksen lisääntyminen väärin perustein
- kasvattajat joiden tavoitteena on vastata pentujen kysyntään, ilman rodun kehittämiseen/parantamiseen liittyviä tavoitteita
- rodun kasvattajilla/harrastajilla heikko rodun sukutuntemus
- eri sukulinjojen vähäisyys
- kotimaista jalostusmateriaalia suhteellisen vähän
- terveystietojen saanti ulkomailta hankalaa tai tutkimuksia ei ole tehty lainkaan
- "epäterveet" jalostusvalinnat (terveys, rakenne, luonne, samat puutteet molemmilla vanhemmilla)
- ulkomuototuomarit sallivat jopa selkeitä rakenne- ja purentavirheitä
- tyyppierot
- tapaturma-alttius (pieni koko/hento luusto altistaa tapaturmille)
- jälkeläisnäyttöjen puutteellisuus (pentujen vähäiset terveys- ja näyttelytulokset)

- yhdistyksen resurssit (pieni jäsen- ja toimihenkilö määrä)
- rekisteröimättömien koirien myynnin lisääntyminen ja pimeät tuontikoirat

Mahdollisuudet
- JTO:n tuoma lisätieto ja apu kasvatukseen ja jalostukseen
- kasvattajilta harkintaa jalostusyksilöiden valintaan (vrt. uuden rotumääritelmän muutokset)
- jäsenistön lisääntynyt mielenkiinto rotua ja rodun kehittämistä kohtaan
- yhteistyö muiden maiden venäjäntoy-yhdistysten kanssa
- kasvattajien ja harrastajien yhteistyön lisääminen sekä kehittäminen
- kasvattajien asiantuntemuksen lisääminen
- harkintaa tuontikoirien hankkimiseen
- kasvatustyössä myös muiden kuin omien urosten jalostuskäyttö
- geenitestien kehittyminen jalostuksen apuvälineiksi (rodun omat geeni- ja DNA-testit)
- ns. kotikoirien omistajien aktivoiminen koiriensa terveystutkimusten teettämiseen/näyttelyissä käyttämiseen
- ns. kotikoirien löytäminen jalostuskäyttöön
- rotuyhdistyksen järjestämät viralliset jalostustarkastukset

Varautuminen uhkiin ja ratkaisuja ongelmiin
Kasvattajien tietotaidon lisääntyminen ja kiinnostus rodun kehittämisestä ja jalostuksesta, pelkän määrän lisäämisen sijaan. Pyritään löytämään ns. kotikoirien joukosta lisää jalostusmateriaalia. Avoimuus kasvattajien välillä myös vaikeissa asioissa. Pyritään saamaan lisää kasvattajia yhdistystoimintaan.

6.5 TOIMINTASUUNNITELMA JA TAVOITEOHJELMAN SEURANTA

Vuosi 2017 (toteutettu)
- uuden jalostustoimikunnan valinta
- terveys- ja luonnekyselyn laadinta ja käyttöönotto
- tietojen tilastointia
- osallistuminen JTO:n laadintaan liittyvään koulutukseen

Vuosi 2018 (toteutettu)
- terveys- ja luonnekyselyä jatketaan
- kyselyn tulosten koonti ja analysointi JTO:ta varten
- JTO:n laadintaa
- selvitetään jalostustoimikunnan koulutusmahdollisuudet

Vuosi 2019
- JTO esitellään jäsenistölle sekä yhdistyksen kokoukselle hyväksyttäväksi
- yhdistyksen kokouksen hyväksymä JTO esitellään SKKY:lle ja rotujärjestön hyväksynnän jälkeen JTO käsitellään Suomen Kennelliitossa
- terveys- ja luonnekyselyä jatketaan
- jalostustoimikunta laatii esityksen yhdistyksen hallitukselle siitä, että SKKY olisi yhteydessä ulkomuototuomareihin ja heitä pyydetään huomioimaan tai olemaan tarkkoina rodun keskeisimpien

ulkomuoto-, liike-, rakenne- ja luonneongelmien suhteen
- yhdistys pyrkii järjestämään kasvattajapäivät
- tehdään yhteenvetoja ja raportoidaan jäsenistölle edellisenä vuonna kerätyistä tilastoista ja muista tarpeellisista tiedoista

Vuodet 2020-2022
- hyväksytty ja voimassa oleva JTO otetaan käyttöön
- terveys- ja luonnekyselyä jatketaan, tehdään mahdollisia päivityksiä kyselyyn
- kasvattajapäivien järjestäminen mahdollisuuksien mukaan
- yhteisten terveystarkastustilaisuuksien järjestäminen tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan
- tehdään yhteenvetoja ja raportoidaan jäsenistölle edellisenä vuonna kerätyistä tilastoista ja muista tarpeellisista tiedoista
-virallisten jalostustarkastusten järjestäminen mahdollisuuksien mukaan

Vuosi 2023-2024
- tarkastellaan tavoitteiden täyttymistä
- terveys- ja luonnekyselyä jatketaan, tehdään mahdollisia päivityksiä kyselyyn
- kasvattajapäivien järjestäminen mahdollisuuksien mukaan
- yhteisten terveystarkastustilaisuuksien järjestäminen tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan
- virallisten jalostustarkastusten järjestäminen mahdollisuuksien mukaan
- tehdään yhteenvetoja ja raportoidaan jäsenistölle edellisenä vuonna kerätyistä tilastoista ja muista tarpeellisista tiedoista
- mikäli kerättyjen tietojen perusteella tuntuu tarpeelliselta, ryhdytään erityisellä tavalla kannustamaan jalostukseen käytettävien koirien terveystutkimuksiin (esim. lähestymällä koirien omistajia)
- selvitetään jalostustoimikunnan lisäkoulutusmahdollisuudet
- laaditaan toimenpideohjelma vuosille 2025 – 2029

JTO:n vaikutuksen seuraaminen
Jalostustoimikunta ylläpitää ja kerää vuosittain seuraavia tilastoja:
- silmätarkastustulokset
- polvitarkastustulokset
- muut terveystarkastustulokset
- terveys- ja luonnekyselytilastot
- urosten jälkeläistilasto
- kasvattajien pentue-/pentumäärät
- näyttelykäynti ja -tulostilastot

Jalostustoimikunta seuraa koirien rodunomaisuutta sekä tilastotietojen kehitystä ja puuttuu tarvittaessa jalostukseen, mikäli jalostussuosituksista poiketaan merkittävästi tai jos tilastoissa ilmenee merkittäviä muutoksia huonompaan suuntaan. Jalostustoimikunta pyrkii seuraamaan JTO:n vaikutusta kasvattajien jalostusvalintoihin. Tarvetta PEVISA-ohjelmaan liittymiseen seurataan aktiivisesti.
JTO päivitetään viimeistään voimassaolon päättyessä.

7. LÄHTEET

- Irina Poletaeva: rodun historiaosuuden tarkastus sekä rodun rekisteröintimäärät Venäjällä
- Suomen Kennelliitto, perinnöllinen monimuotoisuus ja jalostuspohja, MMT Katariina Mäki https://www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-jalostus/tietoa-jalostuksen-tueksi/perinnollinen-monimuotoisuus-ja-jalostuspohja
- Suomen Kennelliitto, sukusiitos, MMT Katariina Mäki https://www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-jalostus/tietoa-jalostuksen-tueksi/sukusiitos
- Suomen Kennelliitto, tehollinen populaatio, MMT Katariina Mäki https://www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-jalostus/tietoa-jalostuksen-tueksi/tehollinen-populaatiokoko
- Suomen Kennelliitto, polvilumpion sijoiltaanmeno (patellaluksaatio), ELT Anu Lappalainen https://www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-terveys/perinnolliset-sairaudet-ja-koiran-hyvinvointi/polvilumpion-sijoiltaanmeno-patellaluksaatio
- Suomen Kennelliitto, koirien perinnölliset silmäsairaudet ja niiden tutkiminen, Sari Jalomäki, Elina Pietilä ja Päivi Vanhapelto https://www.kennelliitto.fi/perinnolliset-sairaudet-ja-koiran-hyvinvointi/yleisimmat-silmasairaudet
- Suomen Kennelliitto, epilepsia, eläinlääkäri Nina Menna https://www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-terveys/perinnolliset-sairaudet-ja-koiran-hyvinvointi/koiran-epilepsia
- Suomen Kennelliitto, chiari-tyyppinen epämuodostuma ja syringomyelia, ELL, Dipl. ECVN, pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri Tarja Pääkkönen https://www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-terveys/perinnolliset-sairaudet-ja-koiran-hyvinvointi/chiari-tyyppinen-epamuodostuma-ja-syringomyelia
- Suomen Kennelliitto, Legg-Perthes, ELT Anu Lappalainen https://www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-terveys/perinnolliset-sairaudet-ja-koiran-hyvinvointi/legg-perthes
- Kennelliiton jalostustietojärjestelmä Koiranet https://jalostus.kennelliitto.fi/frmEtusivu.aspx?Lang=fi
- Koirangeenit.fi, kivesvika eli piilokiveksisyys, https://www.koirangeenit.fi/projektit/tutkimusprojektit/lisaantymiselinten-sairaudet/kivesvika-eli-piilokiveksisyys/
- Suomen Kääpiökoirat ry https://www.toydogs.fi/
- Norsk Miniatyrhund Klubb, https://nmhk.net/
- Lithuanian cynological society, http://www.kinologija.lt/
- Latvijas Kinologiska Federacija, http://www.dogs.lv/lv/par-lkf/jaunumi/
- Eesti Kennelliitt, http://www.kennelliit.ee/
- Russian Toy Breed Club UK, http://www.russiantoyclubuk.co.uk/

- Russian Toy Club of America, http://www.russiantoyclub.org/russiantoyclub/
- Svenska Kennelklubben, https://www.skk.se/
- Svenska Russkiy Toy Klubben, http://www.srtk.se/
- Suomen Venäjäntoyt ry, https://www.russiantoy.fi/
- Russkiy toy, Valery Novikov
- Tatyana Golubeva, Venäjä, kansikuva ja s. 48
- Nadezda Misheneva, Venäjä, kansikuva ja s. 48
- Suomen Venäjäntoyt ry:n Terveys- ja luonnekysely https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSdiJwyR4A0tnaNtxNr15syOj3Pt68S5I3Heqf7igyIPNGP0JA/viewform

8. LIITTEET

Suomen Venäjäntoyt ry:n Terveys- ja luonnekysely
https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSdiJwyR4A0tnaNtxNr15syOj3Pt68S5I3Heqf7igyIPNGP0JA/viewform

Venäjäntoyn rotumääritelmä
https://www.kennelliitto.fi/sites/default/files/attachments/9ven%C3%A4j%C3%A4ntoy_0.pdf

Jalostuksen tavoiteohjelman työryhmä Sanna Hakanpää ja Sari Palm

Suomen Venäjäntoyt ry